

ВАЗОРАТИ ФАРҲАНГИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКСИТОН

Пажӯҳишгоҳи илмӣ-тадқиқотии фарҳанг ва иттилоот

**ФЕҲРИСТИ МИЛЛИИ НАМУНАҲОИ МЕРОСИ
ФАРҲАНГИ ҒАЙРИМОДДӢ**

Мураттибон:

*Раҳимов Д., Қличева Н., Зубайдов А. Муҳаммадиев Ҳ., Муродов М.,
Обидпур Ҷ. Қодиров Ф., Аминов А., Холмуродов З.*

Сармуҳаррир Раҳимов Д.

Душанбе – 2014

Пешгуфтор

Мутобиқи «Барномаи ҳифзи мероси фарҳангии ғайримоддии халқи тоҷик барои солҳои 2013-2020», ки дар таърихи 31 майи соли 2012, №263 аз ҷониби Ҳукумати Тоҷикистон ба тасвиб расидааст, зарурати тартибу таҳияи Феҳристи миллии мероси фарҳангии ғайримоддӣ ба миён омадааст. Соли 2003 Конвенсияи ЮНЕСКО оид ба Ҳифзи мероси фарҳангии ғайримоддӣ қабул шуд ва то ба имрӯз кишварҳои зиёде, аз ҷумла Тоҷикистон (с. 2010) шомили он гашта, намунаҳои беҳтарини фарҳанги ғайримоддии худро дар феҳристҳои ЮНЕСКО сабт кардаанд. Ҳар як кишвар вазифадор аст, ки намунаҳои фарҳанги моддию ғайримоддӣ ва табиӣи сарзамини худро ҳифз кунад. ЮНЕСКО ба кишварҳо дар самтҳои роҳнамоӣ, муаррифӣ ва ҳифз мусоидат мекунад.

Ҷумҳурии Тоҷикистон яке аз кишварҳои мутамаддини ҷаҳон буда, дорои фарҳанги суннатии қадимтарини моддиву ғайримоддӣ мебошад. Барои ҳифзи мероси фарҳангии ғайримоддии мардуми тоҷик Ҳукумати Ҷумҳурӣ тадбирҳои оқилона ва саривақтӣ меандешад. Таҳия ва тартиб додани Феҳристи миллии мероси фарҳангии ғайримоддӣ яке аз қадамҳои устувори ҳимоят, таблиғ ва густариши намунаҳои фарҳанги миллий ба шумор меравад.

Соли 2010 нусхаи аввалини Феҳристи миллии мероси фарҳангии ғайримоддии халқи тоҷик тартиб дода шуд, ки он 48 унсурро дар бар мегирифт. Яке аз шартҳои феҳрист ин буд, ки он бояд дар ҳар 4 сол як бор таҷдид шавад. Инак соли 2014 нусхаи нисбатан мукаммали он аз ҷониби фарҳангшиносон, мардумшиносон ва дигар мутахассисони Пажӯҳишгоҳи илмӣ-тадқиқотии фарҳанг ва иттилоот тартиб дода шуд. Он нахуст дар ҷаласаи Шӯрои илмии Пажӯҳишгоҳи мазкур бо иштироки олимон, аҳли фарҳанг, намояндаҳои касбу ҳунароҳои гуногун баррасӣ гашта, баъзе эроду пешниҳодҳо ба назар гирифта шудаанд.

Феҳристи такмилёфта барои ҳифзи мероси фарҳангии ғайримоддӣ дар ҳудуди кишвар, инвентаризатсияи унсурҳо, таҳқиқоти илмӣ, дар шакли номинатсия пешниҳод кардан ба феҳристҳои ЮНЕСКО, таблиғ ва густариши намунаҳои пурахмияти фарҳангӣ барои таҳкими ҳувияти миллӣ замина ва воситаи ҳубе ба шумор меравад.

Феҳристи миллии мероси фарҳангии ғайримоддӣ аз бахшҳои зерин иборат мебошад:

Бахши 1. Анъанаи шифохӣ – А000.

Бахши 2. Ҳунарҳои иҷроӣ – В000.

Бахши 2. Чашну маросимҳо – С000.

Бахши 3. Расму одатҳо, таҷрибаҳои иҷтимоӣ – D000.

Бахши 4. Касбу ҳунарҳо – E000.

Бахши 6. Ҳӯроқҳои миллӣ – E000.

Ҳар як намунаи фарҳангии ғайримоддӣ дар Феҳрист мувофиқи бахшҳои рақамгузорӣ шудааст, чунинчи, шумораи афсона “А001” мебошад. Дар идома номи унсур (бо муродифҳояш) зикр шуда, тавсифи мухтарасари унсур оварда мешавад. Сипас маҳалли густариш, дар кадом ноҳияву вилоят ва ҳатто деҳаҳо маъмул будани унсури матлуб зикр ёфтаанд. Дар сутуни охири Феҳрист вазъи имрӯзаи унсури фарҳангӣ, ки он дар кадом ҳолат қарор дорад: фаъол, нимфаъол, дар ҳолати азбайнравӣ ва ғайра ишора шудааст. Феҳрист айни ҳол 286 номгӯи намунаҳои фарҳангии ғайримоддиро аз ҳудуди Тоҷикистон фаро гирифта, дар оянда боз такмилу таҷдид хоҳад ёфт.

Феҳристи миллии мероси фарҳангии ғайримоддӣ дар ҷаласаи коллегии Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон, рӯзи 10.04.2014 баррасӣ гаштааст.

ФЕҲРИСТИ МИЛЛИИ НАМУНАҶОИ МЕРОСИ ФАРҶАНГИ ҒАЙРИМОДДӢ

Баҳши 1. – Анъанаи шифоҳӣ (А000)

№	Номи унсур ва истилоҳоти дигар	Тавсифи мухтасар	Маҳалли густириш	Вазъи имрӯзаи унсур
A001	АФСОНА, <i>қисса, шӯғ</i>	Жанри ҳамосавии фолклори тоҷик. Як навъ ҳикояҳои настри шифоҳӣ, ки мазмунҳои рамзӣю тамсилӣ, сеҳромезӣ ва саргузаштию маишӣ доранд ва бунёди сужети онҳоро ҳодисаҳои бофтаю ҳаёли ва тасвирҳои фантастикийю ғайриоддӣ ташкил медиҳанд. Афсона навъҳои сеҳромез, тамсилӣ, ҳачвӣ, маишӣ, ишқӣ-романтикӣ ва саргузаштӣ дорад.	Саросари кишвар	Нимфаъол
A002	АЛЛА, <i>лалайик</i>	Суруди навозишӣ, ки ҳангоми хобонидани кудак аз тарафи модар ва ё ягон шахси наздик хонда мешавад. Мазмуни сурудҳои алла аз орзуву омоли модар, тавсиф ва меҳрубонии тифл иборат мебошад. Дар Бадахшон онро <i>лалайик</i> меноманд.	Саросари кишвар	Фаъол
A003	АЛПОМИШ	Эпоси қаҳрамонии қавму халқҳои турктабор, ки версияҳои мухталиф дошта, аз ҷиҳати пайдоиш ба давраҳои қадим, давраҳои модаршоҳӣ ва қабилавӣ мансуб аст. Нусхаи тоҷикии он дар байни сокинони водии Зарафшон низ ба қайд гирифта шудааст. Дар варианти тоҷикӣ баъзе мотивҳои ҳамосаҳои тоҷикӣ мушоҳида мешавад.	Водии Зарафшон	Ғайрифавол

A004	АШЎЛА, <i>тарона</i>	Жанри хурди манзуми фолклори тоҷик. Он аз чор мисраъи кӯтоҳ таркиб ёфта, асосан дар вазни ҳичоӣ эҷод карда мешавад. Мисраъҳои ашӯла назар ба байту рубоӣ хеле кӯтоҳанд. Ашӯла истилоҳи халқист ва гӯяндаи онро “ашӯлачӣ” меноманд, ки дар забони гуфтугӯии тоҷикони вилоятҳои Хучанду Конибодом, Фарғона, инчунин дар шаҳр ва маҳалҳои атрофи Самарқанд маълум ва машҳур мебошад. Дар илми фолклоршиносӣ ба ҷойи “ашӯла” истилоҳи “тарона” бештар ба кор меравад.	Хучанд, Конибодом	Нимфаъл
A005	БАЙТ	Навъи хурди лирикӣ, ду мисраъи манзум, ки аз чихати мазмун ва шакл ба ҳам алоқаманд аст. Баъзан мардум зери мафҳуми “байт” умуман, шеър ё сурудро дар назар доранд. Дар байни мардум байтҳои сершуморе мавҷуданд, баъзеи онҳо аз жанрҳои рубоиву дубайтӣ ва ғазалҳо ҷада шудаанд ва баъзеи дигарашон мустақилона эҷод шудаанд.	Вилояти Суғд, водиҳои Зарафшон, қисман Хатлон	Нимафаъл
A006	БУЛБУЛИК	Яке аз навҳои лирикалии мардумии ҳосии сокинони Бадахшон (ба забони ваҳӣ) мебошад. Булбулик аз се мисраъ иборат буда, баробарвазни мисраъҳо на дар ҳамаи матнҳо риоя мешавад. Мисраъҳо, асосан, аз шаш – ҳафт ҳичоӣ таркиб меёбанд. Қофиябандиаш ба тарзи А, Б, А аст.	Водиҳои Вахон	Фаъл

A007	ГҶРҒУЛӢ	<p>Эпоси анъанавии халқи тоҷик. Вариантҳои он дар байни мардумони Осиёи Марказӣ, Кавказ, Шарқӣ Наздик асрҳои зиёд маълуми машҳур гашта аст. Нусхаи тоҷикии он дар шакли назм (вазни омехта) мавҷуд буда, бо думбра иҷро мешавад. Дар нусхаи тоҷикӣ бар хилофи версияҳои туркӣ қаҳрамони асосӣ Аваз аст, на Гӯрғулӣ. Мазмуну ғояи эпосро ҳимояи ватан аз ғосибон, дастгирӣ ва ҳимояи синфи меҳнаткаш, ободсозии шаҳру кишвар, муборизаи некӣ ва бадӣ ташкил медиҳад.</p>	<p>Вилояти Хатлон, водии Рашт</p>	<p>Дар ҳоли нобудшавӣ</p>
A008	ДАРГИЛИК	<p>Навъе аз назми лирикии фолклори Бадахшон. Онро ба маънии пазмонӣ чун суруди махсуси модарон ва ошиқон низ маънидод мекунад. Даргиликҳо бештар дар байни ҷавонон маъмул буда, мазмунҳои ишқӣ-романтикӣ доранд.</p>	<p>Шуғнон, Рӯшон</p>	<p>Ҷаъол</p>
A009	ДУБАЙТӢ	<p>Яке аз машҳуртарин ва қадимтарин жанрҳои хурди лирикии фолклори тоҷик ба шумор меравад. Дубайтӣ бо рубоӣ умумияти зиёд дошта, танҳо аз нигоҳи вазн фарқ мекунад. Инчунин навъҳои себайтӣ ва чорбайтиро низ фолклоршиносон ба қайд гирифтаанд.</p>	<p>Саросари кишвар</p>	<p>Нимҷаъол</p>

A010	ДУО	<p>Як навъи калом дар адабиёти шифохӣ, ки дар шаклҳои ҳам манзум ва мансур баён мегардад ва аз лиҳози мақсаду муроди гӯянда ва контекст навъҳои гуногун дорад. Дар рӯзгори мардуми тоҷик дуо вобаста ба вазоифи он, эътибору таъсирирокии сухан ва арзиши муҳими иҷтимоӣ доштаниаш хеле зиёд ба қор меравад. Дуоҳо вобаста ба ҳадафу мазмун ва мавриди гӯиш намудҳои зиёд доранд: дуои фотиҳа ё қушоиши қор, дуои сари дастурхон, дуои сафар, дуои ҳоси маросимҳо, дуои хатми Қуръон, дуои пас аз намоз, дуои муборакбодӣ, дуои хайр ба арвоҳ, дуои табобатӣ, дуои пеш аз хоб, нӯшбод ва ғ.</p>	Саросари кишвар	Фаъол
A011	ЁДДОШТ, <i>хотира, нақл</i>	<p>Жанри бадеии шифохӣ, ки дар асоси ҳодисаҳои мушаххаси ҳаёти воқеӣ эҷод мешаванд. Гӯянда ва ё рави асосан дар бораи воқеаҳо ва рӯйдодҳои нақл мекунад, ки ӯ онҳоро бо чашми худ дидааст ва ё аз сараш гузаронидааст. Масалан, фолклоршиносон ёддоштҳо дар мавзӯҳои воқеаҳо ва рӯйдодҳои солҳои аввали Ҳокимияти Шӯроҳо, душвориҳои соҳтмони колхозу совхозҳо, ҳучуми босмачиҳо ба шаҳру ноҳияҳо, Қанги Бузурги Ватанӣ, маҳви бесаводӣ, низоъҳои шаҳрвандӣ ва ғайра сабт намудаанд.</p>	Саросари кишвар	Фаъол
A012	ЗАРБУЛМАСАЛ, <i>матал, масал, мақол</i>	<p>Зарбулмасал матни муҷаззи аз нигоҳи семантикию грамматикӣ устувор мебошад, ки дар он бо образҳои равшан афкори умум, ҳикмат ва таҷрибаҳои чандинасраи мардум ҳулоса шудаанд. Мардум дар гуфтори худ кӯшиш менамоянд, ки дар мавридҳои муайян, барои тасдиқи фикри суханони хеш ва инчунин барои ороиши гуфтори худ зарбулмасалҳо баён кунанд.</p>	Саросари кишвар	Фаъол

A013	ИДӢ	Порчаҳои шеърӣ, ки дар шаклҳои гуногун чун рубоӣ, дубайтӣ, маснавӣ ва фардбайт аз тарафи мударрисону шахсони босавод пеш аз чашни Наврӯз, идҳои Қурбон, Рамазон ва моҳи Раҷаб ба муносибати ба таътил баромадани шогирдон дар коғазҳои махсус навишта мешуданд. Дар мадрасаҳо ва мактабҳои шаҳрҳои Бухоро, Самарқанд, Хучанд, Истаравшан, Ҳисор идиҳо дар байни аҳоли зуд паҳн гашта, ба истифодаи доираи умум қарор мегирифт. Баъзе идиҳоро оммаи мардум эҷод кардаанд. То ба имрӯз нусхаҳои зиёди идиҳо сабт ва нашр гаштаанд.	Дар шаҳрҳои тоҷикнишин	Ғайрифайёл
A014	ҚАСАМ, <i>савганд</i>	Қасам матни шифоҳӣ, ки гӯянда бо талаффузи он дуруст будани ақидаеро, ё худ гунаҳкор набудани худро собит месозад. Дар мундариҷаи қасамҳо мазмунҳои асотирӣ, эътиқодӣ, маишӣ ва бадеӣ инъикос ёфтаанд. Масалан, қасам хӯрдан ба офтоб ва осмон ба ақидаҳои меҳрпарастии ориёӣ рафта мерасад.	Саросари кишвар	Ғайрифайёл
A015	ҚИССА	Қисса яке аз навҳои насри шифоҳии фолклори тоҷик мебошад, ки дар адабиёти хаттӣ низ мавҷеъ дорад. Дар мундариҷаи он силсилаи ҳодисаҳои бофтаву таърихӣ ва саргузашту қорнамоиҳои шахсони мӯътабари динию мазҳабӣ ва қаҳрамонҳои ормонии мардум дар замону макони муайян тасвир мегарданд. Дар байни мардуми тоҷик қиссаҳо аз рӯзгори паёмбарон, оид ба қорнамоиҳои Амир Ҳамза, ҳазрати Алӣ, имом Ҳусайн, авлиёву малоик ва инчунин тасвири бихишту дӯзах ҳикоят карда мешаванд, ки бегумон аз адабиёти динии китобӣ маншаъ гирифтаанд.	Саросари кишвар	Нимфайёл

A016	ЛАТИФА, <i>нақли Афандӣ</i>	Яке маъмултарин жанрҳои насри шифоҳии тоҷик аст, ки мазмуни ҳаҷвӣ ва моҳияти танқидӣ дорад. Латифаҳо бо мақсади саргармӣ, фароғат ва хушҳол кардани мардум гуфта мешаванд. Дар мазмуни аксари латифаҳо камбудихои фардию ҷамъиятӣ танқид ва фош карда мешаванд. Дар латифаҳо ду-се нафар персонаж иштрок мекунад ва муносибати онҳо бештар тавассути муколама сурат мегирад. Қаҳрамони асосии латифаҳои тоҷикӣ Насриддин Афандӣ ва Мушфиқӣ мебошанд.	Саросари кишвар	Фаъол
A017	МАЙДА, <i>майдо</i>	“Майда” суруди меҳнатиест, ки аз пушти галагов ҳангоми кӯфтани гандуми даравида аз ҷониби хирманкӯб суруда мешавад. Чун кори хирман сангин аст, кишоварз якмаром аз қафои говони корӣ ҳаракат мекунад, барои хаста нашудани худ ва говони корӣ суруд мекунад. Сурудҳои «Майда» матни муайян надоранд. Он тавассути нақарот аз жанрҳои гуногуни назми шифоҳӣ таркиб меёбад. Майдо бештар дар минтақаҳои марказӣ ва ҷануби Тоҷикситон маъмул мебошад.	Хатлон	Ғайрифаъол
A018	МАРСИЯ, <i>нола, сугворӣ</i>	Як навъи сурудҳои халқӣ, ки мазмуни ғамангез ва хузновар дошта, бахшида ба фавти шахси наздик, ҷудой аз ёру диёр ва ғурбат эҷод мешавад. Дар аксари марсияҳо ҳодисаҳои воқеӣ, муносибатҳои одамон ва факту рақамҳо бозтоб шуда, онҳо аҳамияту арзиши таърихӣ доранд.	Саросари кишвар	нимфаъол

A019	<p>МАСАЛ (ҳикояти тамсилӣ)</p>	<p>Масал як навъ ҳикояи хурдест, ки мазмуни ахлоқию пандомезӣ ва тасвирҳои рамзнокӣ тамсилӣ дорад. Масалҳо метавонанд мустақил бошанд ва ё дар дохили асари ҳамосавии дигаре дар шакли назм ё наср ҷой гиранд. Дар масалҳо ҷонварон ва ашё ба сифтаи персонаж фаъолият мекунанд ва баъзеи онҳо ба афсонаҳо дар бораи ҳайвонот монанд мебошанд. Масалан, масалҳои «Рӯбоҳ ва ангур», «Гург ва Лакалак» ва ғ.</p>	Саросари кишвар	нимфаъл
A020	<p>МУАММО, <i>масъала, чистон</i></p>	<p>Муаммо чунин асари насрии фолклори тоҷик мебошад, ки ба суолу ҷавоб асос ёфтааст. Дар фолклори тоҷик матнҳои зиёде мавҷуданд, ки дар мундариҷаашон суолу масъалае баён мегардад ва аз шунаванда посухи он масъала талаб карда мешавад. Ин гуна матнҳо ба жанри чистон монанд мебошанд.</p>	Саросари кишвар	Нимфаъл
A021	<p>МУХАММАС</p>	<p>Мухаммас чунин жанри адабиёти китобӣ ва шифоҳӣ аст, ки аз бандҳои панҷмисрагӣ таркиб ёфтааст. Дар назми шифоҳии тоҷик намунаҳои мухаммас низ дучор мешаванд, ки бештари онҳо аз адабиёти хаттӣ ба фолклор гузаштаанд. Баъзе шоирони халқӣ низ мухаммас эҷод кардаанд. Мухаммасҳо бештар дар мардуми босавод ва аҳолии шаҳрҳо ба назар мерасад.</p>	Дар шаҳрҳо	Ғайрифаъл

A022	<p>НАҚЛ, <i>ҳикоя, ривоят</i></p>	<p>Нақл ба насри шифоҳӣ мансуб аст, ки аз нигоҳи шаклу ҳаҷму сохтор ва дарбаргирии ҳодисаву персонажҳо ба ҳикояти китобӣ монанд мебошад. Дар нақл бештар он ҳодисае баён мешавад, ки иштирокчии он ё худӣ гӯянда аст ва ё ягон шахси муайяни (бештар дар қайди ҳаёт) ба гӯянда шинос мебошад. Дар байни мардуми тоҷик оид ба муҳити ҳар маҳал, рӯйдодҳои муҳими он ҷой, мазору зиёратгоҳҳо, шахру дехот, гузарҳо, чашмаҳо, ғорҳо, кӯҳҳо, ёдгориҳои меъморӣ, шахсиятҳои бузурги таърихӣ – шоирону нависандагон, донишмандон, қаҳрамонон ва ғайра нақлҳои бисёре мавҷуданд.</p>	Саросари кишвар	Фаъол
A023	<p>ПАНД, <i>насиҳат, андарз</i></p>	<p>Он матнҳое, ки характери ахлоқию тарбиявӣ дошта, дар ҳаҷми як-ду ҷумла баён мешаванд. Дар байни мардум ин гуна матнҳоро бо калимаҳои <i>насиҳат, панд</i> ва як қисмашонро бо таъбири <i>кори савоб</i> ифода меkunанд. Мундариҷаи пандҳо аз талқин кардани ин ё он кори нек ва ё нақӯҳиш кардани рафтори бад иборат мебошад.</p>	Саросари кишвар	Фаъол
A024	<p>РИВОЯТ, <i>қисса</i></p>	<p>Ривоят як навъ ҳикояи адабиёти шифоҳӣ буда, дар бораи ин ё он ҳодиса, номи маҳал ва мавзӯҳои ҷуғрофӣ, шахсонӣ таърихӣ асотирӣ ва пайдоиши ашёву растаниҳо ва ҷонварон маълумот медиҳад. Нишонаи асосии ривоятҳо хусусияти иттилоотии онҳост, ки гӯянда ва қисман шунавандагон ба ҳақиқат будани ин маълумот бовар доранд.</p>	Саросари кишвар	Фаъол

A025	РУБОЙ, <i>дубайтӣ</i> ,	Маъмултарин шакли назми шифоҳии мардуми тоҷик буда, дар адабиёти китобӣ низ мавқеи барҷаста дорад. Он аз чор мисраъ иборат буда, вазну қофиябандии муайян дорад. Рубоӣҳо дар мавзӯҳои ишқу муҳаббат, васфи табиат, ҷудоиву ғарибӣ, никоҳи маҷбурӣ, камбағалӣ, шикоят аз зулми иҷтимоӣ, масоили гуногуни маишӣ ва ғайра эҷод шудаанд. Аксари эҷодкорони рубоӣёти нав духтаракон ва ҷавонзанҳоянд.	Саросари кишвар	Фаъол
A026	САЛОМНОМА	“Саломнома” як навъ суруди анъанавии ҷашну тӯйҳои арӯсии тоҷикон, ки ба муносибати қадам ниҳодани арӯс ба хонаи домод аз тарафи наздикони арӯс иҷро карда мешавад. Он дар шаҳру ноҳияҳои баъзе мавзӯҳои тоҷикнишини вилояти Фарғона, ва тоҷикони Бухорову Самарқанд, вилояти Қашқадарё маъмул буда, ҳамчун суруди муборакбодӣ маъруфу машҳур аст.	Вилояти Суғд, водиҳои Зарафшону Ҷисор	Нимфаъол
A027	СЕБАЙТА, <i>себайтӣ</i>	Себайта як навъи назми шифоҳӣ дар фолклори тоҷик мебошад, ки аз се байт иборат буда, дар мавзӯҳои ишқию лирикӣ ва иҷтимоӣ эҷод шудааст. Бисёр себайтаҳо дар асоси рубоиву дубайтиҳо эҷод шудаанд ва аз нигоҳи мазмуну мундариҷа бо онҳо муштарақ мебошанд.	Хатлон, водиҳои Ҷисор	Нимфаъол

A028	СУРУД, <i>ашула, ҳофизӣ, шеър, кӯчабоғӣ</i>	– яке аз жанрҳои машҳуру серистеъмоли фолклори тоҷик мебошад, ки дар контексти ҷашнҳои мавсимию иҷтимоӣ, ҷашни арӯсӣ, маросимҳои шодӣ, нишасту маҳфилҳо ва дигар мавридҳо қорбурди зиёд дорад. Суруд чунин жанри маъмули фолклори тоҷик мебошад, ки аз матнҳои манзуми гуногунавъ иборат буда, бо оҳанг сароида мешавад. Яъне матнҳои он сохтору шакли ягона надоранд, онҳо аз дигар жанрҳои манзум ба мисли рубой, дубайтӣ, маснавӣ, ғазал, анвои мусаммаҳо (мусаллас, мураббаъ, мухаммас), таркиббанду тарҷебанд, китъа ва ғайра таркиб меёбанд.	Саросари кишвар	Ғаъол
A029	ТЕЗГҶЯК	Тезгӯяк як навъ жанри хурди фолклори тоҷик аст, ки асосан аз як ҷумла иборат буда, овозҳои таркиби калимаҳои он ба ҳамдигар монанд ва қисман ҳаммаҳраҷ мебошанд, ки ба шахси талаффузқунанда мушкилӣ меорад. Мас., «шасту шаш асп аз ман аст». Ё худ: «ёли аспам лойолуд». Тезгӯякҳо нутқи атфолро буррову равон карда, қувваи зеҳн ва хотираро қавӣ месозанд.	Саросари кишвар	Ғаъол
A030	УСТУРА (миф)	Устура як навъи ҳикояест дар бораи офариниши оламу одам, худоёну фариштагон, нахустқахрамонҳо, қувваҳо ва ҳодисаҳои табиат ва пайдоиши ин ё он ҷонвару гиёҳ, ҷирмҳои осмониву ашёи заминӣ ва ғ. Дар фолклори тоҷик бисёр устураҳо онҳо ба қиссаву афсонаҳо, ривоятҳо ва ҳикояҳои асотирӣ табдил ёфтаанд. Махсусан, афсонаҳои сеҳромезро як навъ идомаи асотирӣ бостон шуморидан мумкин аст, ки дар мундариҷаи онҳо персонажу намодҳои чун <i>аждаҳо, парӣ, дев, ҷин, алмастӣ, гул, шайтон</i> ва амсоли инҳо ғаъолият мекунанд.	Саросари кишвар	Ғайриғаъол

A031	ЧИСТОН	<p>Чистон жанри хурди фолклори тоҷик буда, дар он навъи фолклорӣ номи ягон ашё, гиёҳ, ҷонвар, аъзои бадани инсон, ҷисму маъданҳо, ҳодисаҳои табиат ва ҷирмҳои осмонӣ ва ғ. бо маҷозу киноя пинҳон карда мешавад ва гӯянда аз шунаванда ҷӣ будани он мафҳуми ниҳонро мепурсад. Матни чистон аз савол ва ҷавоб иборат аст. Чистонҳои халқӣ чанд намуд доранд: чистонҳои манзум, насрӣ, риёзӣ, чистон-афсона ва чистон-булбулон ва ҳар як навъ хусусият ва нозуқиҳои худро дорад.</p>	Саросари кишвар	Фаъол
A032	ШОИРӢ	<p>Навъе аз сурудҳо, ки аслан, аз ҷониби ҳофизони ширинкор дар Бадахшон ва дорои таъби баланди шеърфаҳм бадоҳатан сароида мешаванд. Онҳое, ки дар гуфтани ин навъи шеър-суруд истеъдоди комил доранд, онҳоро «шоиригар» мегӯянд.</p>	Бадахшон	Нимфаъол

ФЕҲРИСТИ МИЛЛИИ НАМУНАҲОИ МЕРОСИ ФАРҲАНГИ ҒАЙРИМОДДӢ

Баҳши 2. – Ҳунарҳои иҷроӣ (В000)

№	Номи унсур ва истилоҳоти дигар	Тавсифи мухтасар	Маҳалли густариш	Вазъи имрӯзаи унсур
В001	АРҒИШТИ ЗАНАКӢ, <i>«Бозӣ ба муқоми занакӣ»</i>	Арғишти занакӣ – рақси мазҳакаомез мебошад, ки дар байни мардҳо паҳн гардидааст. Марди раққос либоси занона (курта, пойчома) пӯшида, сарашро бо латтаи калон ё рӯймол пӯшонда, бо як нӯги рӯймол қисман рӯяшро мепушонад. Ӯ ҳаракатҳои рақси занонаро шӯҳиомез тақлид намуда, дар рафти рақс ноз мекунад, ба баъзе мардҳо меҳрубона менигарад, чашмак мезанад.	Кӯлоб	Нимфаъл
В002	АРҒИШТИ МАРДАКИН, <i>«Мардинабозӣ»</i>	«Арғишти мардакин» рақси шӯҳиомез, онро занҳо дар муҳити ва маъракаи занона иҷро мекунанд. Раққоса чома мепӯшад, салла мебандад, ҳаракатҳои рақси мардонро тақлид мекунад: қадамҳои калон-калон мегузорад, ҳаракатҳои тез ва ҷасуронаро, ки ба рақси мардона хос аст, иҷро мекунад. Ин рақс зери оҳанги мазҳакаомез ё дар навозиши доираи иҷро мегардад.	Кӯлоб	Нимфаъл
В003	АРҒИШТИ МАСХАРАБОЗӢ	Арғишти масхарабозӣ – як навъ рақси мазҳакаомез мебошад, ки онро ҳам мардон ва ҳам занон иҷро мекунанд. Иҷрокунандаи рақс нуқсонии ҷисмони баъзе одамон: танбалӣ, фарбеҳӣ, лангидан ва ғайраро мазҳакаомез танқид мекунад. Дар ин ҳел рақсҳо имову ишора мақоми хосе дорад. Баъзе иштироккунандагон	Водии Кӯлоб, Ғарм, Панҷакент, Истравшан	нимфаъл

		чомаи кӯҳна мепӯшанд, дар сарашон салларо ба тарзи хандаовар мебанданд, ба рӯяшон сиёҳии дег ё ранг мемоланд. Баъзе занҳои шӯҳ пӯстинро чаппа карда, дар он чанд дона зангӯла мебанданд. Сипас ин пӯстинро пӯшида, телпаки безебро дар сар мегузоранд, аз пашми буз риш месозанд, ба рӯяшон сиёҳӣ мемоланд.		
B004	АРҒИШТИ ОШПАЗӢ	Арғишти ошпазӣ рақси занона аст, ки дар тарзи таҳия ва пухтани оши бурида тачассум меёбад. Иҷрокунанда бо куртаи дароз, дар сараш рӯймоли васеъ партофта, нисфи поёни рухсорашро бо рӯймоли дигар пинҳон медорад. Тахтачӯб, тираки ошбурӣ, латга, дегро ба тарзи шартӣ тасвир мекунад. Рақси «Арғишти ошпазӣ» ба жанри рақсҳои маишӣ тааллуқ дорад. Мардҳо низ баъзан ин рақсро бо тариқи ҳаҷв иҷро мекунанд.	Кулоб Водии Рашт	нимфаъл
B005	АСПАКБОЗӢ, <i>аспаксаворӣ</i>	Аспакбозӣ як рақси қадимаи мардонаи тоҷикӣ мебошад, ки сюжети онро тасвири хусусияти аспсаворӣ ва бозии асп ташкил медиҳад. Дар рақси аспакбозӣ як нафар мард, ду нафар – марду зан ё гурӯҳи раққосон иштирок мекунанд. Аз чӯб каллаи аспро тарошида, ба он гӯш, чашм месозанд, ёлу дум мечаспонанд. Ин бозиро дар чашни Наврӯз, тӯйҳо ва маърақаҳои хурсандӣ иҷро менамуданд. Аспакбозӣ дар Бадахшон бештар дар таҳти оҳанги «Рапо» (« <i>Раҳной</i> ») иҷро карда мешавад. Навозандагон даф ва рубоб менавозанд. Баъзан ба ин созҳо гижжак, най, сетор низ ҷӯр мешаванд. Дар аспакбозӣ унсурҳои лирика, мазҳака, пантомима ва сирк ба ҳам	Водии Ҳисор, Бадахшон	нимфаъл

		омезиш ёфтаанд.		
B006	«БОБОПИРАК», «Пирак», «Пирабозай», «Пиракбозӣ»	Намоиши «Бобопирак» аз суруду ракс ё худ драмаи халқии мусиқӣ иборат мебошад. Дар он ду марди ҳаваскор ва чанд дойрадастон ва нақротчиён иштирок мекунанд. Аз ду мард яке нақши Бобопирак ва дигаре роли занро мебозанд. Бобопирак ба рӯяш ниқобе мепӯшад, ки аз чӯбқаду ё пӯсти буз сохта мешавад ва ҷои чашму даҳон суроҳ аст. Ичроқунандаи роли зан либосҳои идонаи занона ба бар карда, нисфи поёни рӯяшро бо рӯймол мепӯшад ва рӯймоли дигареро ба сар мегирад. Онҳо бонавбат рубой хонда, ҳар дафъа баъди анҷоми он хиромон ба ракс мебароянд, сахнаро як давр зада, ҷои худро иваз мекунанд. Қисми асоии намоишнома, яъне байтбарак зимни эҳсосот базлагӯӣ, ҳозирҷавобӣ, табъи шоирӣ ва ҳаяҷони қаҳрамонро ифода менамояд.	ВМКБ, Кӯлоб	нимфаъл
B007	БОЗИИ КАЛОН	«Бозии калон» яке аз рақсҳои идона мебошад, ки таҳти навои доира ичро карда мешавад. Зарбҳои идонаи доира тантанавор аз суръати миёна ба тез навохта мешаванд. Рақси «Бозии калон» дар идҳо, тую марақаҳои оилавӣ ва идҳои халқӣ аз тарафи мард ва зан ичро мегардад. Ичроқунанда	Вилояти Суғд Водии Зарафшон,	Фаъл

		дар вақти рақс ҳаракатҳои гуногуни дасту по, чархзанӣ, қарсақзанӣ ва ғайраро иҷро мекунад. Пайкари иҷрокунанда ҳама вақт дар ҳолати гуногун мебошад: нимхам, рост, дар як зону, рост ва чап ва ғайра. Мард бо ҳаракатҳои китф ва дастон дар як ҷо истода часурӣ, хунармандиро нишон медиҳад.		
B008	БОҒБОН, <i>Духтари боғбон</i>	«Боғбон» - арғушти яккаи мардона ва «Духтари боғбон»- яккаи рақси занона буда, дар таҳти навои доира иҷро мешавад. Мазмуни ин рақс ҷараёни меҳнати боғбонро дар ҷамъ намудани ҳосили меваи боғро нишон медиҳад. Дар рақс боғбон бо сабад пайдо мешавад. Ӯ сабадро монда ба тамошои боғ меравад. Вақте ки боғбон дарахтони меваро мебинад, хурсанд мешавад ва гирди дарахтони пур аз меваҳои пухта мерақсад. Сипас ба ҷамъ намудани меваҳо шуруъ мекунад. Дар рақс иҷрокунанда ҳаракатҳои меҳнатии боғбонро тақлид карда, бо маҳорати баланд онҳоро иҷро мекунад.	Водии Кӯлоб	нимфаъл
B009	БУЗБОЗӢ	Бузбозӣ - пантомимаи рақсии мардона буда, таҳти оҳанги «Рапо» иҷро мегардад. Онро ду мард иҷро мекунанд: ҷӯпон ва буз. Мазмуни ин сахнача корҳои ҷупониро ифода менамояд. Буз гум мешавад ва ҷӯпон онро мекобад. Тамошобинон бузро пинҳон мекунанд ва ҷупон ба ҷустуҷӯ медарояд. Иҷрокундаи буз ҳаракатҳои онро моҳирона ва каме шуҳиомез тақлид мекунад.	ВМКБ	нимфаъл

B010	ГИРЯ, <i>гира</i>	Гиря ракси сугвории занона бо навхагӯйии модар, бевазан, хоҳарон дар маросими азодорӣ иҷро мешавад. Рақсро зан, хоҳарон, хола ва аммаҳои шахси фавтида иҷро мекунанд. Онҳо либоси азодорӣ: маҳсӣ, куртаи кабуд, хилъати сиёҳи бо фӯтаи кабуд баста шуда ва рӯймоли кабуд дар сар доранд. Рақс танҳо дар рӯзи аввал, то баровардани мурда иҷро мешавад. Раққоса диккак нишаста, пойҳошро ҷафс гузошта, онҳоро саҳт-саҳт дар замин мекӯбаду гоҳ-гоҳ ба тарафи рост ва ба тарафи чап ҳаракат мекунанд, илова бар ин ӯ як дасти аз оринҷ нимқат шудаашро то ба дараҷаи китф бо навбат мебардорад.	Яғноб, Ҳисор	нимфаъл
B011	ГУЛБУТА <i>Гулбегимҷон</i>	Гулбута - суруди рақсӣ мебошад. Раққосон ва мутрибон онро дар авҷи тафсидани рақсҳо иҷро менамуданд. Суруди «Гулбута» аз чорбайтҳо иборат аст. Ҳофиз ва навозанда як чорбайтро иҷро мекунанд, дигарашро раққос рақс карда месарояд. Ҳамин ки ӯ як байтро ба итмом расонид, хофизон нақароти ӯро такрор мекунанд, раққос бошад ба рақсидан шуруъ менамояд. Баъди сароидани се-чор байт раққосаҳо баробар «Ҳой барокалло, качкуло» гуён қарсақ мезананд.	Ноҳияҳои Ванҷ, Язгулом, Рӯшон	нимфаъл
B012	ГУРГБОЗӢ, <i>гург</i> <i>арғишти</i>	Гургбозӣ ё «Арғишти гург» имову ишораҳои ҳайвони дарандаеро тасвир мекунанд. Раққоса таҳти навозиши доира ҳам шуда, пайдо мешаваду гурги гуруснаро нишон медиҳад.	Кӯлоб	Дар ҳолати азбайравӣ

B013	ДАШНОБОДӢ	<p>Рақси «Дашнободӣ» - рақси қадимагии тоҷикон, таҳти навои доира бо ритми мусиқии 6/8 иҷро мешавад. Зарбу усули ин рақс бо ҳаракатҳои гуногуни раққосон бо суръати тез ифода меёбад. Ин рақсро ҳам занҳо ва ҳам мардон иҷро мекунанд. Ҳаракатҳои дастҳо, зарби пойҳо, ҳаракатҳои пайкар, чархҳои гуногун аз хусусиятҳои ин рақс мебошанд. Рақс дар тӯю марақаҳои мардумӣ иҷро мешавад. Дастаҳои хаваскорони санъат ва санъати касбии рақси онро дар барномаҳои консерти иҷро мекунанд.</p>	Водии Ҳисор	Фаъол
B014	ДИЛАК	<p>Дилак- рақс дар таҳти суруди «Дилак» иҷро мегардад. Дар аввал ду-се дойрадаст нақаротро баланд месароянд. Сипас яккаҳон рубоие сароида, аз паси он ҳамин нақаротро илова менамояд, баъд онро нақаротчиҳо чӯр шуда месароянд. Яккаҳонҳо нишаста месароянд, ё худ ҳаракатҳои на чандон мураккаби рақсиро иҷро мекунанд. Ҳамин тавр, ҳофизон сурудро бо рақс паи ҳам иҷро мекунанд. Рақси мазкур дорои унсурҳои бадеҳа мебошад.</p>	ВМКБ	Нимфаъол
B015	ДОРБОЗӢ	<p>Навӣи санъати анъанавӣ, ки дар болои банди аз ду тараф дар сутунҳо баста иҷро мешавад. Дастаи дорбозон аз 2-3 нафар дорбоз, 3-4 навозанда, 2 масҳарабоз иборат буд. Дастаи дорбозчиён дар иду чашнҳои халқӣ, тӯй ва хатнасурҳо бо барномаҳои рангин хунарнамой мекарданд.</p>	Хучанд, Истаравшан, Панҷакент, Ҳисор	Нимфаъол

B016	ДРАМАИ ХАЛҚӢ	<p>Як навъ санъати анъанавӣ-саҳнавии халқи тоҷикист Таҳиягарон ва иҷрокунандагони нақшҳои драмаи халқӣ аксаран ҳамон масҳарабозон ва ширинкороне буданд, ки дар маҳали буду боши худ бо ҳамин ном шӯҳрат афкандаанд ва эҳтиёҷоти аҳли хонаводаи худро аз ҳамин раҳгузар таъмин менамуданд. Намоишҳои драмаи халқӣ ҳамчунин зери осмони кушод, дар ҳавлиҳои алоҳида, боғҳо, бозорҳо ва растаҳои пуродами шаҳрҳо ва амсоли инҳо доир мешуданд.</p>	Саросари кишвар	Дар ҳоли аз байн рафта қарор дорад.
B017	ДОСБОЗӢ	<p>Дар рақси «Досбозӣ» чарағни дарав тасвир шуда, он бо олоти меҳнати деҳқон – дос иҷро мешавад. Ин рақс мардона буда, иҷрокунанда оҳиста дар майдон пайдо мешавад ва досбозиро бо ҳаракатҳои дастҳо нишон медиҳад. Баъд шишта ба дарав шуруъ мекунад. Сипас аз ҷой хеста пеш меравад ва бо дастҳои кушод ба тарафи рост ва тарафи чап ҷарх мезанад, дар як ҷо ҷархи миён мекунад. Рақос бо либоси милли: тоқии гирди кӯлобӣ, челак, куртаи сафеди милли, шими сиёҳ, муза – ро пӯшида, рақсро иҷро менамояд.</p>	Муминобод, Кӯлоб	Дар ҳолати аз байнравӣ
B018	ЗАНГБОЗӢ	<p>Зангбозӣ асари рақсию мусиқӣ буда, аз силсилаи суруду рақсҳо иборат мебошад. Оҳанги мусиқии ин рақс бо зарбу усулҳои гуногуни шавқовар ва ҷалбкунанда иваз мешаванд. Сурудҳои «Як дона марворид», «Ширинзабонам, мӯрчамиёнам», «Ҳай, нозанин, имрӯз шумо ба сайли гулзор омадед» ва ғайра пайдарпай иҷро мегарданд. Зангулачаҳои биринҷӣ бо ду қатор дар миёнбанд ва тасмаи банди дастон ва пойҳо баста</p>	Панҷакент, Шаҳринав, Турсунзода	Нимфаъл

		мешаванд. Ичрокунанда моҳирона зангӯлачаҳоро чунон зебо ва устокорона истифода мебарад, ки ҳамеша дар рафти рақс оҳанги форами чарангоси саршори он бо зарби дойра тамошобинонро ба вачд меоварад.		
B019	ЙИРМОНБОЗӢ	Йирмонбозӣ - рақси мардонаи яккаса ё дукаса мебошад. Дар рақс ҳислатҳо ва ҳаракатҳои йирмонро тақлид мекунанд. Раққос ду дастро пеши пайкарашро нигоҳ дошта, китф мечумбонад ва каллашро ва даҳанашро пешу қафо мебарад. Ичрокунанда ба майдон баромада ин сӯ он сӯ, пешу қафо меравад. Дар як ҷо истода як дам наҷунбида меистад, гӯш мекунад. Баъд боз бо дастонаш ҳаракат мекунад. Ичрокунанда ба замин мешинад ва ҳаракатҳои ларзиши китфҳо, сар, даҳон, дастҳо иҷро мекунад. Рақс бо ҳислати шӯҳ бо таҳти навои доира иҷро мегардад.	Ҳисор	Нимфаъол
B020	ҚАЙРОҚБОЗӢ	Қайроқбозӣ – рақс бо қайроқ (сангҳои сабуки ҳамвору борики дароз). Ичрокунанда дар ҳар дасташ ду қайроқ дошта онҳоро бо зарби мусиқӣ ё дойра баробар менавозад. Дар ин рақс се суруд: «Ҳоли орази рухсор», «Ёр, дилбарам шумоед», «Шӯҳи дилором» иҷро мешавад. Дар ин рақс ичрокунанда ҳаракатҳои гуногуни рақси тоҷикӣ: чархзанӣ, «чархи дурӯя», «чилваи якрӯя», «шоҳ» ва ғайраро истифода мебарад	Шаҳринав, Турсунзода	Нимфаъол

B021	КОРДБОЗӢ	<p>Кордбозӣ ракси чангаворонаи мардона мебошад. Ин рақсро як ё ду нафар иҷро мекунанд. Раққос якто корди тезро ба даст гирифта, ба рақс медаромад. Иҷроқунанда дар рафти рақс нӯги тези кордро гоҳ ба чашмонаш, гоҳ чаккаҳои рӯяшон, гоҳ дар миёнаш ва дигар ҷойҳои рақс равона менамуд. Ҳаракатҳо чунон тез ва ҷаққон иҷро мегардиданд, ки гуё корд ба ҷойҳои гуногуни руҳсора ва баданашон халида истодаанд.</p>	ВМКБ Вилояти Суғд	Нимфаъл
B022	<p>КОЧБАЗАӢ, <i>рақси шикам</i></p>	<p>Коч-базай дар иҷрои ду мард дар нақшҳои «Бибӣ» ва «Бобо» баргузор мешавад. «Бобо» шиками калон месозад, миёнашро мебандад. Иҷроқунандаи нақши «Бибӣ» либоси занона курта, эзор пӯшида, дар сараш рӯймол мепартояд, нисфи поёни рӯяшро бо доқа мепӯшад. Рақс дар асоси ҳаракатҳои рақсӣ ва пантомимаро сохта шуда, хусусияти мазҳакаомез пайдо кардааст. Рақс дар таҳти оҳанги «Рапо» иҷро мегардад.</p>	Ноҳияи Рӯшон	Нимфаъл
B023	<p>ҚОШУҚБОЗӢ <i>Чеб-базай, Чеб раққосӣ</i></p>	<p>Қошукбозӣ – рақс бо қошук. Иҷроқунанда дар ҳар дасташ ду қошуқи ҷӯбиро, ки бо ангуштҳои даст даҳон ба даҳон гузошта, медорад. Қошукҳо дар ин рақс на танҳо вазифаи шақшақаи ҷӯбинро иҷро менамоянд, балки садои зарбу усули муайянро ба вучуд меоранд. Раққос, ҳамеша қошук зада истода таҳти зарби онҳо ҷарҳ меравад, гоҳ ҳам шуда ҳаракатҳои мавзун иҷро мекунанд, гоҳ дар сахна, гӯё, худро ороиш медиҳад. Рақси «Қошукбозӣ»-ро дар Бадахшон мардҳо, дар дигар ноҳияҳои ҷумҳурии занон иҷро мекунанд.</p>	Саросари кишвар	Нимфаъл

B024	<p>ЛАГЛАГБОЗӢ</p> <p><i>Лайлак</i></p>	<p>Рақси «Лаглагбозӣ» роҳгардӣ ва ҳаракатҳои лаклакро тасвир менамояд. Дар он ақидаҳои мардум дар бораи лаклак чун паррандаи некфол таҷассуми бадеӣ ёфтаанд. Раққос оҳиста-оҳиста рӯи майдон мегардад, баъзан ӯ дастонашро мавзун мебардорад ва нишон медиҳад, ки чи тавр лаклак бол меафшонад. Раққос бозида истода гоҳ-гоҳ «нӯл»-ро ба ҳаракат меорад, каллаашро ҳам мекунад ва синаашро бо нӯлаш мехорад, назди баъзе аз тамошобинон меояд, каллаи касеро ба тарзи шӯҳӣ нӯл мезанад. Ин рақс аз тарафи як ё ду мард дар тахти навозиши дойра иҷро мегардад.</p>	<p>Кӯлоб, водии Зарафшон</p>	<p>Нимфаъол</p>
B025	<p>ЛАКАЛАК</p>	<p>«Лакалак» рақси бисёрнафараи мардона мебошад. Онро дар туйҳои хатна, зангирӣ ва гаштакҳо дар рӯи ҳавлӣ, дар гирди оташ барпо менамуданд. Ин рақс бо иштироки як гурӯҳ «қарсақчӣ»-ҳо ва як раққоси асосӣ бо зарбу усули мушаххаси қарсақзанӣ иҷро мегардид. Бозингари асосӣ рақси худро дар миёнаҳои давра иҷро менамуд. Дастҳо аз оринҷ нимқат боло бардошта, банди онҳо ба тарафи рости чап саҳт-саҳт гардонида мешуданд. Пайкар ва калла намечумбиданд. Рақс қудрати умумии ҷисмонӣ ва маънавии инсон, шодмонӣ ва тантанаи ӯро ифода мекард. Дар ин рақс ҳаракати дастҳо ва китфҳо нақши муҳим доранд.</p>	<p>ВМКБ</p>	<p>Фаъол</p>

B026	МАВРИГӢ	Ин рақс бо ҳаракати «тоби қарсаки даст» сар мешуд. Рақс таҳти навои доира ва суруд иҷро мегардад. Матни сурудҳо аз ашъори шоирони классик – Ҳофиз, Бедил ва дигарон гирифта шудааст. Раққоса ҳаракатҳои дам дар як тараф, дам дар тарафи дигар иҷро намуда, оҳиста-оҳиста пеш, сипас қафо меравад, чарх зада менишинад ва ғайра.	Шаҳринав, Турсунзода, Ҳисор	Фаъол
B027	«МЕГИРАМЕ ҲАМИНАЕ»	«Мегираме, ҳаминае» - рақси дукаса мебошад. Дар майдон тоқиеро мегузоранд. Ду раққос мисли хурӯсҳои чангида истода дар масофаи якуним-ду метр рӯбарӯ истода, дастонашонро дар пушташон занҷир месозанд. Ҳамин тавр онҳо пайкарашон ва каллашонро андак чунбонда ҳалқайи тамошобинонро давр мезананд пойҳояшонро васеъ гузошта, ба пеш ҳам шуда, тоқиеро бо дандонҳояшон гирифтани мешаванд. Ин дам раққос борҳо «мегираме, ҳаминае» мегӯяд, тамошобинон «намегирие, ҳаминае!» ҷавоб медиҳанд.	Водии Зарафшон	Нимфаъол
B028	МУҒУЛБОЗӢ	Ин пиесаи мусиқии халқӣ тоҷик дар асоси афсонаи «Муғулдухтар» тавлид ёфта, қисми нарии он бо муқолаҳои шоирона - сурудҳои қаҳрамонони асосӣ араббача ва муғулдухтар пайваст гардидааст. Гуёнда воқеаҳои афсонаро нақл карда, дар он ҷое, ки қаҳрамонон зикру эҳсоси худро бо шеър баён менамоянд, ба воситаи доира ё рубоб аз ҷониби онон месарояд.	ВМКБ	Нимфаъол

B029	МУНОҚОТ	Муноҷот - рақси классикӣ мисли як қисми ҳамноми «Шашмақом» аз чихати оҳанг бо он наздик аст. Ин рақс таҳти навозиши танбӯр ва доира ё ансамбли асбобҳои халқии мусиқӣ бешитоб, хиромон бо ҳаракатҳои дастҳои зебои маҳин иҷро мегардад. Рақси «Муноҷот» аз 3 қисм иборат буда, қисми аввал бо суръати суст, қисми дуюм тез ва қисми сеюм боз суст навохта мешавад. Рақс дар тую марақаҳои оилави, идҳои халқӣ, гаштакҳо, базмҳо аз тарафи занҳо ва мардҳо иҷро мегардад.	Вилоят Суғд ноҳияҳои Шаҳринав, Турсунзода	Фабол
B030	НАСКАК-БАЗАЙ <i>наскак-бозӣ</i>	Наскак-базай – рақси ҷанговоронаи мардона буда, қувват ва бузургии паҳлавони оддии деҳотиро, ки шӯҳомез Наскак ном гирифтааст, тасвир мекунад. Ду раққос ҳаҷвкорона паҳлавононоро тасвир мекунад, ки ба мубориза ба ҷанги тан ба тан, озмоиши қувват ва тавоноӣ мекунад. Рақс дар таҳти оҳанги «Рапо» иҷро гардида, тарзу тартиби мушаххас дорад.	ВМКБ Ноҳияи Рӯшон	нимфабол
B031	ОТАШБОЗӢ	Оташбозӣ- рақси қадимест, ки онро баъзе масҳарабозҳо шабнишиниву ҷашни арӯсӣ ва сайри соли нав иҷро менамуданд. Раққос тавассути бинӣ ҳаво мегирифт ва онро бо оташ аз даҳон сар меод. Иҷрокунанда дар дастонаш дутогӣ қайроқ дошта таҳти навозиши дойра мераксид. Баъзе масҳарабозҳо дар пойҳояшон ҷӯбҳои ду-се метраро баста «Оташбозиро» иҷро менамуданд. Масҳарабоз дар дасташон шишаи нафтро дошта, онро ба ҳаво пош дода аз даҳонаш алов пуф мекард, ки ба якуним метр	Вилояти Суғд Водии Ҳисор	Нимфабол

		мепарид.		
B032	«ОҲО, ЯККА»	«Оҳо, якка» – рақси мардона буда, дар тую маракаҳо, гаштакҳои мардона иҷро мешавад. Дар ин рақси шод якдилона ҷавонон, мардҳои миёнсол ва ҳатто мӯсафедон ширкат меварзанд. Як гурӯҳ раққосон давра сохта, китф ба китф зада, ҷур шуда «оҳо, якка» ё «уҳо, якка» гуфта баробар қарсақ задан мегиранд. Дар ин рақс ягон сози мусиқӣ истифода намешавад, танҳо садои қарсақ ва нидоҳои хурсандиомези иштирокчиёну тамошобинҳо шунида мешаванд.	Вилояти Суғд Ноҳияҳои Панҷикент, Айни	Фаъол
B033	ПИЛЛА	Пилла - рақси меҳнатӣ буда, дар таҳти навозиши дойра аз ҷониби занҳо иҷро мегардад. Иҷрокунанда нозукиҳои рафти пилласозкуниро тасвир мекунад: ҷамъоварди пилла, дар об гирифтани, ресмонбофӣ, атласбофӣ ва курта дӯхтан. Рақси «Пилла» аз 3 қисм иборат буда, қисми аввал оҳиста, қисми дуюм бо суръати баланд ва қисми сеюм боз баландтар иҷро мешавад. Рақс дар идҳои халқӣ, гаштакҳо, базмҳо ва маросимҳои хурсандӣ баргузор мегардад.	Вилоят Суғд ноҳияҳои Шаҳринав, Турсунзода	Нимфаъол

B034	<p>ПИШПО-ПИШПО</p> <p><i>ҳатэр,</i> <i>пишбақ,</i> <i>пишбу</i></p>	<p>«Пишпо-пишпо» рақси қадимии тоҷикон буда, дар туйҳои баъзе деҳот чун лаҳзаи дилхушӣ иҷро мегардад. Дар баъзе ҷойҳо ин рақс як кас ё ду кас иҷро мекунанд. Рақси ду зани иҷрокунанда тахти навозиши доира ё бе асбоби мусиқӣ иҷро карда мешавад. Раққосаҳо дар масофаи як якуним метр рӯбарӯи ҳам диккак менишинанд. Онҳо кафи дастонашро рӯи зону гузошта дар ҳамин ҳолат дам ба як тараф, дам ба тарафи дигар мечаҳанд. Онҳо ҳаракат карда «ақфу-ақфу» мегӯянд ва тамошобинон мувофиқи зарби онҳо қарсақ мезананд. Иҷрокунандагон то ҷои муайяне расида ҳаракатхояшонро аз нав такрор мекунанд.</p>	<p>ВМКБ, Ноҳияи Ховалинг вилояти Хатлон</p>	<p>Нимфаъл</p>
B035	<p>ПОЙАМАЛ</p> <p><i>ҷархд-ед</i></p>	<p>Пойамал- рақси сӯғвориест, ки дар он ғаму андӯх, гиряи ниҳонӣ ноаён нисбати шахси ғавтида ифода ёфтааст. Зан бо дастонаш ҳаракатҳои мавзун ва бо кафи онҳо қарсақ зада, давр меравад. Пойамалро ҳешовандон наздики марҳум одатан то баровардани майит иҷро мекунанд. Занони ба ҳамдари омада рӯи дӯконҳои гилии менишинанд ва сӯи раққосаҳо ҷашм медӯзанд. Раққосаҳо пойлуч ва сарлуч, муйҳои нобофтаву пароканда, дар либоси мотамии рангаш сиёҳ, сафед ё гулдор, вале ҳатман куртаи кӯҳнаи нисфи болои пешаш дарида баромад мекунанд.</p>	<p>ВМКБ</p>	<p>Фаъл</p>

B036	<p>РАВОНА</p> <p><i>Ларзон</i></p>	<p>Равона – рақси занона буда, дар чашни арӯси таҳти доиранавозва сурудхонӣ бо танатана иҷро мегардад. Созанда як чо истода, дасти росташро баробари китф бардошта, бо дасти чапаш нӯги як банди мӯяшро як тараф дароз карда, онро меларзонад. Раққоса ба зону афтада, аз нӯги панҷаҳо сар карда то китф тамоми пайкарашро меларзонад, ҳаракати «ларзонак» чанд бор такрор меёбад. Баъд иҷроқунанда миёнашро ҳам намуда баданашро хобонда дар атрофаш пурра чарх мезанонад. «Раққоса дар рақс ҳаракатҳои гуногун иҷро мекунад: пайкарашро ба пеш ҳам намуда бо дастонаш дар дараҷаи китф дошта, бо ангуштонаш қисиррос мезанад, зарбу усулро бо нӯги пой рост мекубад ва ғайра.</p>	<p>Ноҳияҳои Шаҳринав, Турсунзода</p>	<p>Нимфаъол</p>
B037	<p>РАҚС БО ДУТОР</p>	<p>Рақс бо дутор дар байни мардон ва ҳам занон паҳн гардидааст. Иҷроқунанда дутор навохта истода онро гоҳ дар қафояш, гоҳ дар рӯбарӯяш, гоҳ ин сӯ, гоҳ он сӯ дароз намуда мерақсад.</p>	<p>Вилояти Хатлон Ноҳияи Кӯлоб</p>	<p>Фаъол</p>
B038	<p>РАҚС БО КҶЗА</p>	<p>Рақс бо кӯзаро дар Бадахшон мардон, дар Гарм, Тавилдара занон таҳти зарби дойра иҷро мекунанд. Раққоса кӯзаро дар китфаш гузошта оҳиста-оҳиста рақсро оғоз мекунад. Ӯ кӯзаро гоҳ дар ин ва гоҳ дар он китфаш мегузорад. Кӯзаро ба боло мепартояд, дастонашро ба ду тараф дароз карда банди онҳоро чарх мегардонад ё ин ки давр мезанаду сипас бозкӯзаро дошта мегирад. Ӯ баъзан кӯзаро дар рӯбарӯяш бо ду дасташ дошта, гоҳ менишинад ва мехезад.</p>	<p>ВМКБ Ноҳияҳои Рӯшон, Шугнон Водии Рашт</p>	<p>Фаъол</p>

В039	РАҚС БО НАЙ	Рақс бо най таҳти навои доира ва найнавозии худи бозингар ичро мегардад. Ичроқунанда бо ду дасташ най навохта истода, бо пойи росташ зарб мезанад, пойи чапашро лағжонда мерақсад. Ў пайкарашро гоҳ хам, гоҳ рост, гоҳ ба паҳлӯе мегардонад.	ВМКБ	Фаъол
В040	РАҚСИ «РУЙМОЛ»	Рақси «Руймол» - рақси занонаи халқӣ мебошад, ки таҳти навои доира, таблак, ё созҳои дигари халқӣ ичро мегардад. Рақси «Руймол» занҳо ичро мекунад. Рақси якка буда, дар чашну маърақҳои оилавӣ, идҳои халқӣ, гаштакҳо, базмҳо барпо мешавад. Раққоса бо ҳаракатҳои зебои маҳин ва имову ишораҳо дар як ҷо нишаста, руймолро гулдузӣ мекунад. Ниҳоят ӯ руймолро духта бо хурсандӣ мерақсад ва ба ягон кас онро тухфа мекунад.	Вилоят Суғд, водии Ҳисор	Фаъол
В041	РАҚС БО ЧИҒАК <i>Рақс бо гижак</i>	Рақси чиғакнавоз таҳти навозиши як гурӯҳ мутрибон ва сароидану чиғакнавозии худи бозингар ичро мегардад. Ичроқунанда зарбу усули рақсии навозандагонро вайрон накарда, оҳанг менавозад. Дар оғози бозӣ раққос рӯ ба рӯи навозандагон истода чиғакро ба таври уфуқӣ боло мебардорад, гӯшакҳои он ба дараҷаи гӯши чап рост меоянд. Ў пайкарашро ба пеш ҳам карда бо эҳсоси баланд месарояд ва менавозад. Сипас ба тарафи тамошобинон рӯ гардонда, дусе қадам ба пеш монда, чарх меравад ва боз ҳамон ҳаракати авваларо такрор мекунад.	ВМКБ	Нимфаъол

B042	РАҚСИ АНГУШТПОНА	«Рақси ангуштпона» рақси якка буда, ҳам занона, ҳам мардона мебошад. Ичрокунанда дар чаҳор ангушташ ангуштпона пӯшида, онҳоро ба табақча зада, садои дилнавозе мебарорад ва худаш мерақсад.	Вилояти Суғд Ноҳияи Конибодом	Фаъол
B043	РАҚСИ ЗАНГБОЗ	Рақси акробатии «зангбоз» аз бозии ҳунарварони ҷавони муаллақзан иборат мебошад, ки онҳоро «зангбоз» меномиданд. Ин рақс унсурҳои акробатӣ дорад. Писарбачаҳои нозукпайкар яктаки кӯтоҳи ба миёнаш часпидаро пӯшида, дар банди пойҳояшон тасмаҳои зангӯлаҳо дӯхта шударо мустаҳкам намуда, таҳти садои доира мерақсанд. Садои хуши зангӯлаҳо бо ҳаракатҳои ҷусту чолюкона ва печони бадани зангбоз ҳамовоз мебошанд. Ӯ пайкарашро ба пушт ҳам намуда ва сари синашро ба замин гузошта, каллашро аз байни пойҳояш мегузаронид. Сипас як чанд дафъа муаллақ мезад.	Вилояти Суғд Водии Ҳисор	Фаъол
B044	РАҚСИ КАБК	Ичрокунанда диккак менишинад, қоматашро ба пеш ҳам мекунад, дастонашро ба пушташ бурда кафҳояшро боло медорад. «Кабк» оҳиста-оҳиста қадам гузошта, дар як ҷо қарор мегирад, аз чизе меҳаросад, боз роҳашро идома медиҳад, сарашро саҳт гардонда аз замин чизеро ёфта меҳӯрад, об нӯшида, болҳояшро меафсонад. Рақс дар иҷрои як ё ду раққос иҷро мешавад. Дар рақс муносибати ишқварзӣ ё худ баъзан ҷанги тан ба тани кабкҳо тасвир мегардад.	Кӯлоб	Нимфаъол
		Рақси остин аз ҷониби модаркалони домод ҷангоми ба хонаи шавҳар овардани арӯс ва дар	Водиҳои Кӯлоб,	

B045	РАҚСИ ОСТИН	гирди оташ давр занондани ў ичро мегардад. Раққоса дасти росташро дар тарафи чап гузошта, дасти нимқати дигарашро дар рӯбарӯяш дароз намуда, остини дарози куртаашро ин сӯ он сӯ мечумбонад. Сипас чои дастҳоро иваз намуда ин ҳаракатро такрор мекунад. Баъд як дасташро дар пушташ дошта, дасти дигарашро нимқат ба пеш дароз намуда, остин мечумбонад. Боз чои дастҳоро иваз намуда ҳаракатро такрор мекунад.	Рашт, Водии Зарафшон, Истаравшан	Фаъол
B046	РАҚСИ УФАР	Рақс дар қисми авҷи суруд ичро мегардад, ки он «уфар» ном дорад. Баъзан ду уфар чо дорад ва охиринаш нисбат ба аввалааш шӯхтар аст. Усули зарб дар уфар иваз меёбад, аммо бо суруд аз ҷиҳати оҳанг ва мақом умумияте дорад. Иҷрокунанда на танҳо раққос, балки дар айни замон низ ҳофиз мебошад. Ў мазмуни сурудро ҳам бо овоз ва ҳам бо ҳаракатҳои мавзунӣ худ ифода менамояд. Мазмуни чунин сурудҳои рақсӣ гуногун: аксар ғинӣ, ё ғинию мазҳакаомез ё ин ки ҳаҷвию хандаоваранд. Нақароти суруди рақсии ўро дастаи навозандагон такрор мекунанд.	Саросари кишвар	Фаъол
B047	РАҚСИ «ХОРИШ»	Рақси «Хориш» - рақси тақлидии ҳаҷвӣ мебошад. Ин гуна рақсҳо нуқсонҳои инсонӣ (танбалӣ, содагӣ, бепарвоӣ)-ро масҳара мекунанд. Тамошобинон бо зарбу усули мусиқӣ қарсақ зада, ба раққос луқма мепартоянд. Иҷрокунанда хангоми рақсидан ҳар чояшро мехорад ва ҳар дафъа «Мана, мана, хориш!» мегӯяд. Раққос ба ҳар тараф ҳаракат карда, худро доимо хорида истода оҳиста-оҳиста куртаашро мекашад, гоҳо онро ҳатто медаронад.	Водии Зарафшон	Нимфаъол

B048	РАҚСИ ЧОЙНИК	<p>Рақси чойнаку пиёла-хусусан дар байни мардон хос аст. Ичроқунанда чомаи беқасаб, токии чуст, дар пояш кулӯшу маҳсӣ мепӯшад. Вай дар теппаи сараш чойникро гузошта дар ҳар дасташ пиёлаеро медорад. Раққос дастҳояшро ба ду тараф фароҳ дароз карда пои росташро пеш гузошта, оҳиста-оҳиста қадам мегузорад ва майдонро давр мезанад. Сипас ҳар як дасташро боло бардошта, тоб дода ба чоӣ пештараш мефарорад. Ичроқунанда гирди майдонро оҳиста-оҳиста се-чор бор давр мезанад.</p>	<p>Вилояти Суғд Ноҳияи Истрафшан, Исфара</p>	<p>Фаъол</p>
B049	РЕЗАБОЗӢ, <i>ларзон</i>	<p>Резабозӣ рақси занона буда, бо оҳанги шӯҳ ичро мешавад. Дар ин рақс ичроқунанда китфҳояшонро тез-тез боло бардошта мефарорад, қисми болои пайкарашро меларзонад. Ин рақс бо навозиши дойра ичро мешавад. Раққоса як дасташро дар сари сина дошта, дасти дигарашонро ба як тараф дароз мекунад, як бор давр мегардад. Сипас вай ба замин нишаста пои росташро ба пеш дароз карда зонуи пои чапашонро дар замин гузошта мерақсад ва ғ.</p>	<p>Вилояти Суғд Ноҳияи Истрафшан, Водии Ҳисор</p>	<p>Нимфаъол</p>

B050	<p>РИШИН</p> <p><i>ришинак дукурса, киш-киш</i></p> <p><i>раққосай,</i></p>	<p>Ришин – рақси мардонаи рушонӣ буда, онро ду мардҳои раққос иҷро мекунад. Раққосон гуё, ки лаҳзае аз ҳаёти як ҷуфт кабутархоро нишон медиҳанд. Иҷрокунандагон рафтори кабутархоро ҳангоми низоъ кардан ва оштии шуданро таҷассум менамоянд. Онҳо дастонашонро дар миён гузошта, рӯ ба рӯ истода, китфҳояшонро боло мебардоранду поён мефароранд. Баъд китфҷумбониро идома дода нимдавр роҳ мегарданд, ба ҷои пештарашон бар мегарданд, ба як дигар менигаранд. Раққосон ҳаракати асосии рақси рӯшонӣ пушт ба пушт истода ҷарҳ заданро иҷро карда, бо кафи даст карсаҳои канда-канда мезананд.</p>	<p>ВМКБ Рӯшон</p> <p>ноҳияи</p>	<p>Нимфаъл</p>
B051	<p>РҶБОҲБОЗӢ</p> <p><i>Руптсак-базай</i></p>	<p>Мазмуни пантомимаи «Рӯбоҳбозӣ» гуногун мебошад ва таҳти навозиши оҳанги «Рапо», 6/8 иҷро мегардид. Рақси мардона мебошад. Иҷрокунанда ҳислатҳои хоси рӯбоҳро ифода мекунад. Ба зонуҳо ва бо дастҳо истода, каллаашро ба ин сӯ он сӯ мегардонад, гуш мекунад, нигоҳ мекунад ва ба пеши сайдаш – ягон ҷисми бечон меавад, онро дошта, гирифта мегурезад.</p>	<p>ВМКБ</p>	<p>Дар ҳолати аз байравӣ қарор дорад.</p>
B052	<p>СОҚИНОМА</p>	<p>Соқинома – рақси классикӣ буда, таҳти суруд оромона ва бо ҳаракатҳои дастҳо иҷро мегардад. Дар «Соқинома» ҷанбаи хониш зиёдтар буда, рақс дар он фақат замина аст. Дар рақс лаҳзаҳои дар як ҷо истодан, ҳаракатҳои зебои маҳин ва имову ишораҳои таъсирнок, тобишҳои ҳолат ва эҳсос иҷро мешаванд. Раққоса дар ин рақс куртаи сабуки шохӣ, тоқии зардӯзӣ ва пойҷомаи</p>	<p>Вилоят ноҳияҳои Шаҳринав, Турсунзода</p> <p>Суғд</p>	<p>Фаъл</p>

		шерозаш силшиладор мепӯшад.		
B053	ТАБАҚБОЗӢ <i>Тағорабозӣ</i>	Табақбозӣ рақси дорои унсурҳои сирк ва амалиёти драмавӣ мебошад. Раққос дар сараш табақи калони сафолини тағаш ҳамворро гузошта, бо дастонаш қайроқ навохта, майдонро ду-се бор давр мезанад. Ӯ қоматашро андак ба пеш ҳам мекунад, табақ ба болои гардану китфҳо, баъд ба рӯи шонаҳо ва ҳамин тавр то миён мефарояд. Табақбоз дар рафти рақс гоҳ тез, гоҳ оҳиста майдонро чарх мезанад, гоҳ ҳаракатҳои зебои бошитоби дастони ӯ оҳанги шӯҳиомез мегиранд. Иҷроқунанда гоҳ тамоми баданашро афшонда, гоҳе калаашро мечумбонад.	Вилояти Суғд	Ҷаъол
B054	ТЕКИСБОЗӢ <i>Рақси ҳамвор</i>	Текисбозӣ – рақси гиноӣ (лирикӣ). Дар ин рақс иҷроқунанда ҳаракатҳои дастонро гуногун иҷро мекунад: дам ба як тараф дароз карда рӯ ба тарафи дигар мегардонад, дам ба сӯи дигар дароз намуда чехраашро ба тарафи муқобили он метобад. Раққоса қафи ҳамвори дасташро рӯ ба тамошобинон гардонда онро аз поён ба боло мебардорад ва сипас ба поён мепартояд. Ҳамин ҳаракат дам бо як ва дам бо дасти дигар бешитоб ва зарифона такрор меёбад. Баъд дастҳо дар поёни рӯбарӯи иҷроқунанда дошта мешаванд,	Вилояти Суғд Ноҳияи Истрафшан	Нимфаъол

		нӯг ба нӯг зери манаҳ медорад, як дасташро пуштнокӣ дар миён гузошта дасти чапашро дар паси гӯшаш мегузорад.		
B055	УҚОББОЗӢ <i>уқоб-базай,</i> <i>каргасбозӣ,</i> <i>рақси «Уқоб»</i>	Уқоббозӣ пантомимаи рақсии мардона буда, нусхаҳои гуногун дорад ва онро яккаса ё дукаса иҷро мекунанд. Раққос дастонашро рӯбарӯяш дароз карда, ба пеш ҳам шуда, ду се бор чарх мезанад. Уқоб парвозкунон дар рӯи замин часади буз (гӯсфанд ё оху)-ро мебинад ва хурсанд шуда, ба замин мефарояд. Ҳарисона ба сайд менигарад, онро чанг зада мегирад ва боз ба ҳаво мепарад. Уқоб меҳаҳад, луқмае фурӯ барад, вале он меғалтад. Уқоб боз ба замин мефарояд ва ғ. Рақс дар таҳти оҳанги «Рапо», ки онро дастаи мутрибон (ғижак, рубоб, даф, гоҳо сетор) менавозанд, бозида мешавад. Нусхаҳои гуногуни ин рақс ҳар хел бо анҷом мерасанд.	Тавилдара ВМКБ	Дар ҳолати аз байнравӣ қарор дорад.
B056	ХАРБОЗӢ	Харбозӣ- пантомимаи рақсиест, ки бо ниқоб иҷро мешавад. Дар пантомима хислату рафтори хар ба таври шӯхиомез таҷассум меёбад. Раққос сари харро ин ва он тараф гардонда, моҳирона гарданро мебардорад ва даҳонашро кушода, алафро меҳӯрад. Дар охири рақс хар дар назди тамошобин меҳобид ва бо он бозиро хатм мекунад.	ВМКБ	Дар ҳолати аз байнравӣ қарор дорад.

B057	<p>ЧАПАКБОЗӢ <i>чапак-чапак</i></p>	<p>Чапакбозӣ- рақси занона мебошад. Иҷроқунанда рост истода дастонашро ба тарафи китфи чап нигоҳ дошта, ба ҳамон сӯ нигариста, бо ҳамин ҳаракат маъракаро давр мезанад. Ӯ пои росташро ба пеш ва пои чапашро қафотар гузашта, ҳамвор қадам мегузорад. Рақс оҳиста, ором, бо қадамҳои хурд-хурд ва баъзан чапакзаниҳо идома меёбад.</p>	<p>Вилояти Суғд Ноҳияҳои Истравшан, Ғонҷӣ, Водии Ҳисор</p>	<p>Ғаъол</p>
B058	<p>ҶАҲИДАБОЗӢ <i>ҷаҳидаҷиҳо</i></p>	<p>Ҷаҳидабозӣ рақси занона буда, як вақтҳо бо оташпарастӣ робитае доштааст. Дар гузашта ин рақсро дар ҷашни ва баъзан дар тӯйҳо иҷро менамуданд. Дар тӯйҳо баъди арӯсро ба хонаи домод овардан дар атрофи гулхан мераксиданд. Раққоса пайкарашро рост дошта, ангуштони калонашро ба пеш, хурдхоро дар қафои миёнаш гузошта, ҷаҳида-ҷаҳида ба пеш ҳаракат мекунад. Сипас ҳамин тавр, аммо бо пушташ ба қафо ҳамин тавр меравад. Дар ин рақс иҷроқунанда дастҳояшро ба монанди мавҷ боло мебардорад ва поён мефарорад. Дар авҷи рақс ба раққоса се-чор нафар занон ҳамроҳ мешаванд.</p>	<p>Вилояти Суғд Ноҳияи Истравшан</p>	<p>Нимфаъол</p>
B059	<p>ҶЕБ-БАЗАӢ <i>Ҷеб-раққосӣ</i></p>	<p>Ҷеб-базай бо таҳти навозиши асбобҳои мусиқии рубоб, джиғак ва даф иҷро мегардад. Дар ин рақс иҷроқунанда (мард) рафти кори занҳоро ҳангоми коркарди пашми буз ё гусфанд нишон медиҳад. Ҳаракатҳои тоза намудани пашм, аз он риштаҳоро тор кардан, ранг намудани онҳо тасвир мекунад. Ҷамаи ҳаракатҳо бо зарбу задани кошукҳо дар дастҳои раққос якҷоя иҷро мегарданд. Баъди итмом намудани кор иҷроқунанда бо дастҳо шустани муи сар ва шона</p>	<p>ВМКБ</p>	<p>Нимфаъол</p>

		кардани он, молидани сурма дар чашм тақлидкорона ифода мекунад. Дар замони муосир дар ракс кошуқ фақат ҳам чун асбоби зарбӣ истифода мебаранд.		
B060	ЧҶБББЗЙ <i>калтакбозӣ</i>	ЧҶбббзӣ ракси чанговоронаи мардона буда, онро як кас ё ду кас иҷро менамоянд. Ракс лаҳзаҳои чанги сарбоз, шикор, мусобиқаи паҳлавониро таҷассум мекунад. Ба ин ракс ҳаракатҳои серунсур, гардишҳои саҳт, чархидани босуръат ва таваккуфҳои ногаҳонӣ ҳосанд. Иҷрокунандагон дар ҳар дастонашон яктогӣ чӯби саҳти тарошидашударо дошта, онҳоро дар вақти рӯбарӯ шуданашон моҳирона ва бо усули дақиқ ба замин мезананд. Раққосҳо гоҳ ба як тараф ва гоҳ ба тарафи дигар мегарданд ва чӯбҳои ҳамдигарро ба таври нишонрас мезананд. Чӯбҳои оддӣ ҳамчун асбоби мусиқӣ низ хизмат намуда, зарбу усулро беҳато ба вучуд меоранд.	ВМКБ	Нимфаъл
B061	«ЧУМ ЧАҲЕ, ЧУМ ЧАҲАЛА»	Ин ракси қадимии мардона буда, бо якка раққос ва гурӯҳи раққосон иҷро мегардад. Онҳо дар давра истода қарсақ зада, пайкарашонро пеш ҳам намуда қарсақ мезаданд ва «о чаҳе» меғоянд, дар ин вақт пои росташро пеш мебароранд. Сипас пайкарашонро рост карда дар як ҷо меҷаҳиданд ва бо ҳамовоз якҷоя «чум чаҳала» меғоянд. Раққос дар таҳти қарсақзанӣ рақсида, баъди хониши ҳар мисраъи шеър «Чум чаҳе, чум	Водии Ҳисор	Фаъл

		чаҳала» мегӯяд. Ӯ дастонашро боло бардоша китфҳояшонро мечумбонад. Ичрокунандагон гирди давра гашта, сипас як дасташро дар паҳлуяш гузошта, дигарашро болотар аз китф мебардорад.		
B062	ШАМШЕРБОЗӢ <i>чег-базай,</i> <i>рақс бо корд</i>	Шамшербозӣ- рақси чанговоронаи мардона мебошад. Рақсро як кас, ду-се кас ичро мекарданд, дар туйхо даҳ ё дувоздах кас илова мешуданд. Ҳар кас бо шамшер ё табарзин мебаромад. Ин рақс дар майдон ё боғ нишон меоданд, дар хона мумкин набуд, чунки эҳтимол дошт шамшер ба ягон тамошобин расад. Раққос дар майдон пайдо шуда аз усули суфт рақсро оғоз мекунад, оҳиста-оҳиста ҳаракатҳои тез ва ғаюрона ичро мекунад. Ӯ шамшерро аз ғилоф мебарорад ва дар вақти чарх онро гоҳ ба як тараф ва гоҳ ба тарафи дигар, гоҳ дар пушти гарданаш меодорад, гоҳ дар миёнаш мехалонад, гоҳ дами тези онро бо даҳонаш мегирад. Ичрокунанда дар ин рақс шучоат ва нотарсии сарбозро нишон медиҳад, гӯё ки пеш аз муҳориба рӯҳи чанговарио баланд мебардошт.	ВМКБ	Дар ҳолати азбайнравӣ қарор дорад.
B063	ШЕРБОЗӢ	«Шербозӣ» пантомима ва рақси қадимии халқи тоҷик мебошад. Шер дар рақс рамзи неру, қудрат, мардонагӣ, пурзурӣ ва хашму ғазабро ифода менамояд.	Ромит	Аз байн рафтааст.

B064	ШИБИТЗ	<p>Шибитз (ғозидани пашм) ракси мардона буда, лаҳзаи майда намудан ва тунук кардани пашми сахтро тасвир мекунад. Рақс таҳти оҳанги мусиқии «ргуин» (ракси рушонӣ) иҷро мегардад. Иҷроқунанда дар по чамуз, эзори сафед дошта, танаш бараҳна аст. Дар рақс ҳаракатҳои дастҳои нимқат дар миён гузошта, зонуҳояшро нимқат намуда, пой росташро бо зарб зада, пеш гузошта, пой чапро аз қафои он лағжонда-лағжонда иҷро мекунад. Ҷ бо ин ҳаракат майдони бозиро давр зада, дастонашро дар сари синааш чиллик гузошта банди онҳоро зери бағалаш пинҳон медорад, бо ҳамин ҳаракати асосии қўлтуқзаниро оғоз менамояд.</p>	ВМКБ	Дар ҳолати азбайравӣ қарор дорад.
B065	<p>ЯК ҚАРСАК <i>се қарсак,</i> <i>панҷ қарсак</i></p>	<p>«Як қарсак» ракси мардона буда, дар тӯйҳо барпо мегардад. Дар он ҷавонон 17-18 то мардҳои 40-45 сола ширкат меварзанд. Инҳо шахсоне ки қоидаи қарсакзаниро медонанд ва «қарсакӣ» ном гирифтанд. Иштирокчиён давра ё нимдавра сохта бо як зарби мушаххас баробар қарсак мезананд. Он ном дорад: якта, сета, панҷта, дахта ва аз ҳамдигар фарқ мекунад. Гурӯҳ қарсак мезанад ва як ё баъзан ду кас дар мобайн истода мерақсад. Ин нақшро бо навбат иҷро мекунанд. Иҷроқунандагон дар вақти «Се қарс» задан се бор «ях-ях, ялла» талаффуз мекунанд.</p>	<p>Вилояти Водиҳои Зарафшону Ҳисор</p> <p>Суғд</p>	Нимфаёл

B066	ЯЛЛАБОЗӢ	<p>ЯллабозӢ рақсест, ки дар бо суруд иҷро мегардад. Иҷрокунанда суруди зеринро сароида мувофиқи оҳанги шӯҳ, зиндадилона ва зарбу усули он рақси маъмулӣ мекунад:</p> <p>Ту болои бом бошӣ, ҳой, яллало, Ман поёни бом бошам, вое, яллало. Қошакта чунбонӣ, ҳой яллало, Ман усмая давонам, вое, яллало.</p>	Истравшан	Нимфаъол
B067	ҒИЖАКНАВОЗӢ	<p>Ғижак як навъ сози миллии тоҷикӣ (хунароҳи иҷрой) буда он дар давраҳои қадим 4 дорад. Онро дар сари зону ба тарзи амудӣ дошта, бо камонча менавозанд. Торҳои ғижак асосан филизӣ буда, бо фосилаи кварта чӯр карда мешаванд. Мардуми тоҷик бештар ду намуди ғижакро истифода мекунанд; ғижакҳои кӯҳистони кӯсааш чоркунҷа (аз тунука ва ё кадуи махсус). Намуди дигари ғижак доирашакл буда, онро бештар аз чӯбҳои тут, зардолу, чормағз ва ғайра месозанд ва он бо фосилаи кварта чӯр карда мешавад.</p>	Саросари кишвар	Нимфаъол
B068	САТОНАВОЗӢ	<p>Сато як навъ сози миллии тоҷикӣ, ки кӯсааш калонтар буда, ба танбӯр шабоҳат дорад. Сарпӯши он каме васеътар аст. Сато аз чӯби тут сохта шуда, дарозииаш 130-140 см мебошад. Он 3-4 тор дорад ва кварта ё кварта чӯр мешавад. Бо сато, асосан, оҳангҳои лирикаӣ ҳазин («Шашмақом») навохта мешаванд. Саторо мисли ғижак ба болотари зонуи пой чап гузошта бо камонча менавозанд.</p>	Душанбе, Вилояти Суғд	Нимфаъол

B068	СЕТОРНАВОЗӢ	Сетор, сози тории мусиқист, ки бо мизроб навохта мешавад. Косааш мурудшакл, аз чӯби тут ё чормағз тарошида мешавад. Сарпӯши онро аз чӯби тут тарошида дар боляш 5-6 сӯрох мекунад. Сетор дастаи ғафс ва 18-20 парда дорад. Дарозии умумиаш 120-140 см буда, гушакҳо дар сари даста ҷой дорад.	Ноҳияҳои Шарқӣ чанубии Тоҷикистон ва	Нимфаъл
B069	СУРНАЙНАВОЗӢ <i>меҳтарнавозӣ</i>	Сурнай сози мусиқии нафасиест дар байни халқҳои эронитабор ва Қарқоз маъмул мебошад. Қисми пешаш васеи махрутшакл ва қисми поёнаш нисбатан борик аст. Дарозииаш 45-55 см, аз чӯби чормағз ва зардолу сохта мешавад. Рӯяш 7 суроҳ ва зераш як суроҳи овозбарор дорад, ки онҳоро бо ангушт мепошонанд. Нӯги борикӣ вай сарпӯше дорад, ки бо он найчаи филизӣ ва забонаки тунуки қамишӣ пайваста шуда барои навоختан хизмат мекунад.	Саросари кишвар	Нимфаъл
B070	ЛАБЧАНГНАВОЗӢ <i>чанғқовузнавозӣ</i>	Лабчанг (чанғқовуз) сози мусиқии филизӣ камоншакли забончадор, ки бо номҳои гуногун дар байни халқҳо маъмул аст. Лабчангро байни лабон гузошта бо дандонҳо озодона медоранд ва забонро аз паси он каме қафо нигоҳ медоранд. Онро аз думчааш дошта, бо ангушти дасти рост (баъзан дасти чап) забончаи мисли ҳардум қачашро ба ларза медароранд. Барои ба вучуд овардани нағма ҷараёни нафасро бо ҳаракати забон тағйир медиҳанд. Лабчанг ҳамчун сози якканавозӣ ва ансамблӣ дар байни мардум маъмул аст.	Саросари кишвар	Нимфаъл

B071	ЧАНГНАВОЗӢ	Чанг, сози мусикист, ки дар Тоҷикистон ва мамлакатҳои Шарқ маъмул аст. Чанги ҳозира 72 тори филиззӣ ва ҳамон миқдор гӯшак дорад. Системаи қаторовозиаш аз 24 пардаи диатоникӣ ва хронавикӣ иборат аст. Чанг ба қатори созоҳои якканавозӣ дохил шуда, дар оркестр ва ансамблҳои созоҳои миллӣ васеъ истифода мешавад.	Саросари кишвар	Нимфаъл
B072	НАЙНАВОЗӢ	Най навъе аз созоҳои нафасии қадимаи мусиқии тоҷикӣ, ки аз пояи буттаи най (қамиш) ва ё чӯб сохта мешавад. Най оҳанги махсус дошта, дар алоҳидагӣ ва якҷоя бо дигар созоҳо дар дастаҳои мусиқӣ навохта мешавад.	Саросари кишвар	Нимфаъл
B073	РУБОБНАВОЗӢ, <i>Рабоб, ребаб, ребак</i>	Рубоб, сози мизроби мусиқист, дар байни халқҳои Шарқ, алахусус тоҷикон маъмул аст. Шакли нави рубоби қошғарӣ 2 тори чуфт ва як тори синтетикӣ ғафс дорад. Рубоби қошғариро мизроб менавозанд. Дар муассисаҳои таълимӣ онро ёд медиҳанд. Рубоби бадахшонӣ сози мусиқии торӣ-мизробиест, ки дар Тоҷикистон ва дар Бадахшони Афғонистон маъмул аст. Он дар асоси уд ё тори қафқози (ду косахона дорад) сохта шудааст. Рубоби Бадахшонӣ сози якканавозӣ ва дар ансамбли оркестри созоҳои миллӣ васеъ истифода мешавад.	Саросари кишвар	Фаъл

B074	ҚОНУННАВОЗӢ <i>шоҳруднавозӣ</i>	Қонун сози мусиқии қадимаи торест, ки ба чанг шабоҳат дошта, бо мизроб (нохунаки филличӣ, ки ба сари ду ангушт ишоратии ду даст васл мешавад. Қонун дар мамлакатҳои Шарқи наздик ва Миёна, инчунин дар Арманистону Озарбойҷон хеле маъмул аст. Қонун қутии чубини трапетсиямонанд иборат аст. Сарпуши қутиро аз чуб тарошида, ба як қисми он пуст мекашанд. Дар руи пуст харак гузошта мешавад. Қонун 24-25 тори пай (сегона) дорад. Созро ба сари зону монда менавозанд.	Душанбе Хучанд	Нимфаъол
B075	ФАЛАК	Жанри мусиқии халқӣ, ки аз силсилаи оҳангҳо ва матни рубоиву дубайтиҳо иборат аст. Онро дар вақтҳои истироҳат, дар маъракаҳо, барои фароғати кишоварзон ва дар танҳои иҷро мекунанд ва таронаҳояшро месароянд. Навҳои фалаки роғӣ, даштӣ, бепарвофалак ва ғайра маъмул ҳастанд.	Вилояти Хатлон, Бадахшон, Водии Рашт	Фаъол
B076	ШАШМАҚОМ	Жанри мусиқии тоҷик, ки аз силсилаи оҳангҳо ва матнҳои лирикӣ иборат аст. Он аз шаш мақом фароҳам омада, бо навои танбӯр ва даф иҷро карда мешавад. Инчунин дар оҳангҳои Шашмақом аз соҳҳои мусиқӣ най, дутор, ғижжак ва чанг баъзан истифода мегарданд. Матни онҳо аз ғазалиёту қасоид ва маснавиҳои адабиёти классикӣ форсу тоҷик гирифта шудаанд.	Вилояти Суғд, водии Ҳисор	Фаъол
B077	АМИРӢ	Суруд ва оҳанги базмии классикӣ. Дар чашну тантанаҳо иҷро мегардид. Асари халқист, ки дар ҳавои мақом эҷод шудааст, лекин ба Шашмақом ворид намешавад.	вилояти Суғд	Нимфаъол

B078	АНВАРЧА	Суруди шӯхи тӯёна буда, аз чониби гурӯҳи мардон тавассути қарсақ ва ё сози дойра иҷро мегардад. Дар он сарбайтхон як байтро мехонад ва дигарон сари овозро гирифта нақаротро такрор мекунанд. Як нафар дар зери ҳавои суруд мерақсад.	Ноҳияи Панҷакент	Нимфаъл
B079	АШҶҶРО <i>Ошҷҷро</i>	Суруди маросимист, ки тавассути матнҳои тасаввуфию ирфонӣ иҷро мегардад. Оҳангаш маҳзуну форам аст. Дар гузашта таронаҳои ашҷҷро бо маросими азодорӣ бахшида ба қатли Имом Ҳусейн дар Карбало иртибот доштааст.	НТМ	Нимфаъл
B080	АҲҲУ ЯККА	Суруди қадимаи маросимӣ буда, ба ягонагии ҳудои яккаву ягона Аҳуро Маздо далолат мекунанд. Айни замон ҳамчун суруди тӯёна маъмул аст. Гурӯҳи мардон давра ораста, онро тавассути қарсақ иҷро менамоянд.	Ноҳияи Панҷакент	Нимфаъл
B081	БАДЕҲА	Сухан ва ё шеърӣ шавқангез, ки бадохатан ва закиتابъона гуфта мешавад. Суруди шӯхест, ки ҳазлу мазохро дарбар гирифта, аз чониби зан ва мард иҷро мешавад.	Саросари кишвар	Фаъл
B082	БАЙТХОНӢ	Аз чониби яккагон ба тарзи суруд иҷро гардидани байтҳои гуногун. Оҳангаш вобаста ба вазни байт тағйир меёбад.	Саросари кишвар	Фаъл
B083	БАҲОРИЯ	Шеър ва суруди лирикӣ, ки зебоии фасли баҳорро тараннум менамояд. Бештар дар васфи Наврӯз суруда мешавад.	Саросари кишвар	Фаъл

V084	БЕДОД	Суруди қадимаи мавсимию маросимии халқи тоҷик аст, ки оғози онро ба давраи Сосониён – Борбади Марвазӣ нисбат медиҳанд. Каме ба ашӯла монандӣ дорад.	Ноҳияҳои кӯҳистони вилояти Суғд	Дар холи нобудшавӣ
V085	БОБОПИРАК	Суруди ривоятӣ – ҳачвист, ки аз ҷониби зану мард ва гурӯҳи доирадастон иҷро мегардад. Каме ба бадеҳа шабоҳат дорад.	Вилояти Суғд	Нимфаъл
V086	БОҒ ЯНГАМО ДАРОЕД,	Суруди қадимаи шӯҳу рақсии тӯёнаи тоҷикон. Асосан дар тӯйҳои арӯсию домодӣ иҷро мегардад. Дар навоҳии шимолӣ Тоҷикистон ва шаҳрҳои Самарқанду Бухоро маъмул аст.	Водии Зарафшон	Фаъл
V087	ҒАРИБНОМА	Суруди машҳури мардумии тоҷик аст, ки таърихи кӯҳан дорад. Он бо тарзи гуногун иҷро гардида, бекасию танҳой, гурбату ҷудоиро мазамнат мекунад ва муҳаббати беандозаи одамонро нисбати ёру диёр ва Ватани маҳбуб ифода менамояд. Оҳанги ҳазину дилхарош дорад	Саросари кишвар	Фаъл
V088	БОЙЧЕЧАК	Суруду таронаҳои мавсимӣ, ки бо омад – омади баҳор иҷро мегарданд. Суруду таронаҳои «Бойчечак», «Гули сияҳгӯш», «Баҳор омад» ва ғайра ба он шомиланд. Сурудҳо аз ҷониби сарбайтхон ва гурӯҳи иштирокчиёни маросим иҷро мегарданд.	Саросари кишвар	Фаъл
V089	ГИЖДАЛЛА	Суруди тӯёна, ки аз ҷониби гурӯҳи мардон дар шакли базмӣ иҷро мегардад. Марде либосҳои занона пӯшида, дар зери оҳанги суруд мерақсад.	Навоҳии кӯҳистони водии Зарафшон	Нимфаъл

B090	ДИЛАК	Суруди мардумии Бадахшон. Асосан дар фароварди тӯй барои давом ёфтани базм, ду ё се нафар дойрадастон бо нақарот сар мекунад. Давомнокии суруд дар байни яккахон ва нақаротсароён муттасил давом ёфта, фосила вучуд надорад.	ВМКБ	Фаъл
B091	ДУВДУВАК	Суруди гамангези мардуми кӯхистони Бадахшон, ки асосан занону духтарон ичро мекунад. Дар ин суруд ғаму изтиробӣ ҷудой аз азизону наздикон ва васфи табиати зебои кӯхсори Ватан, ишқу ҷавонӣ таҷассум меёбад.	ВМКБ	Фаъл
B092	ДУХТАРИ ҲИРОТӢ	Суруд оҳанги шӯху гуворои мардумӣ, ки дар он ҳусну ҷамол ва нозу адои духтарон васф карда мешавад.	НТМ	Нимфаъл
B093	ӢР – ӢР	Суруди маросимии тӯи арӯсию домодист, ки аз ҷониби гурӯҳи занон ва ё мардон хангоми ба хонаи домод овардани арӯс, бо қарсақ ва ҳамовозии дойра ичро менамоянд. Гуянда як мисраъро меҳонад ва дигарон бо нидои «Ӣр-Ӣр-Ӣроне» онро тақвият медиҳанд.	Вилояти Суғд, водии Ҳисор	Фаъл
B094	КАҶКУЛО	Суруди мардумии тоҷик аст, ки аз ҷониби рубоисаро ичро мегардад. Нақаротро ду каси дигар ду борӣ тақрор мекунад. Баъзан мисраи аввал ба тариқи наср гуфта шуда, ду мисраи охир суруда мешавад. Ичрои суруд намоиши театри халқиро ба ёд оварда, ҳофиз ба шакли мусофир даромада, аз зиндагии талху бенавоёна шикоят мекунад, дар охир ба вачд меояд.	Навоҳии Кӯлоб	Фаъл

B095	КЎЧАБОҒИ	Суруди классикӣ – лирикии мардуми тоҷик буда, дорои оҳанги равону маҳзун ва форами рӯҳбахш мебошад. Дар оҳанги суруд мутантанию ҳузн ба ҳам омехтаанд.	Вилояти Суғд	Нимфаъл
B096	ЛАПАР	Солҳои 20-30-юми асри гузашта дар асоси бадеҳаҳои халқии Секинак, Бобо ва ғайра ба вучуд омадааст. Онро як нафар ва ёду нафар (зан ва мард) бо рақсу шӯҳӣ ва имою ишора иҷро менамоянд. Аз лирика ва мазҳака саршор аст. Баъзе унсурҳои решаҳои қадима доранд.	Саросари кишвар	Фаъл
B097	МАЙДА (ҲӮП – ҲӮП)	Суруди халқию мавсимии мардуми тоҷик, ки ҳангоми хирманкӯбӣ иҷро мешуд. Оҳангаш ғамангезу ҳузновар аст. Суруд аз дубайтиҳои гуногунмавзӯӣ иборат буда, баъди ҳар байтро иҷро намудани яккаҳон хирманкӯбони дигар майдаё – майда гӯён ба ӯ ҳамовозӣ мекарданд.	Саросари кишвар	Фаъл
B098	МАН ДОҒ	Суруди қадимаи халқии тоҷик аст, ки оҳанги басӯз дошта, матнаш низ ифшоғари ҳаёти вазнини мардум дар гузашта ва нодориву ноқомииҳои рӯзгор аст.	Вилояти Хатлон	Нимфаъл
B099	МИСКИН	Асари мусиқии классикии тоҷик буда, аз ҷониби ҳофизону мурибони даври замонҳои гуногун дар пайравӣ ба суруду оҳангҳои «Шашмақом» эҷод шудаанд. Силсилаи он аз сурудҳои зерин иборат аст: Мискин, Мискини 1, Мискини 2, Савти Мискин ва ғайра. Усули онҳо ба «Баёт», «Ушшоқ», «Соқинома» мушобеҳ ҳастанд.	Вилояти Суғд	Нимфаъл

B100	МОШОБА	Суруди қадимаи ҳачвии тоҷикӣ буда, оҳанги шӯҳу тез дорад. Ширинкорону масҳарабозон дар намоишҳои гуногун онро иҷро менамуданд. Дар зер зарби оҳанги суруд мераксиданд.	Баъзе навоҳии шимоли Тоҷикистон	Дар холи нобудшавӣ
B101	МУНГА	Суруди ҳазину дардолуд аст, ки занон тавассути димоғ, бо лабони баста иҷро намуда, дарду алами ботинии худро бо сӯзу гудоз ифшо мекунанд.	Кӯҳистони болооби водии Зарафшон	Фаъол
B102	МУНОҚОТ	Муסיқии классикии тоҷикист, ки оҳанги форами хузнангез дошта, ҳамду наът ва розу ниёз ба худовандаст.	Вилояти Суғд	Фаъол
B103	МУРҒАК <i>Бале мурғак</i>	Суруди шӯҳи мардумии тоҷик аст. Оҳанги равону ҳаяҷоновар дошта, тезу шавқовар иҷро мегардад. Дар мавригӣҳои низ истифода мешавад.	Водии Ҳисор, вилояти Хатлон	Нимфаъол
B104	НАВРӯЗӢ	Суруди мавсимиву маросимии қадимаи тоҷикон, ки ба иди Наврӯз бахшида шудааст. Дар асоси он суруду таронаҳои гуногун ба монанди «Наврӯзи аҷам», «Наврӯзи сабо», «Наврӯзи хоро» ва ғайра ба вучуд омадаанд.	Саросари кишвар	Фаъол

B105	НАҚШ	(Лаъле, лалола) суруди тўёнаи мардуми тоҷик аст, ки асосан дар тўйҳои арӯсӣ аз ҷониби сарнақшхон ва гурӯҳи мардон иҷро мегардад. Дар шаҳрҳои Хучанд, Исфара ва Истаравшан нақши сеқисма (нақши калон, нақши миёна ва нақши хурд) маъмуланд. Дар кӯҳистони шимоли Тоҷикистон ду намуди нақшхонӣ («Шамъ» ва Нақши мулло) то имрӯз вучуд дорад.	Ноҳияҳои Исфара, Истаравшан, Айнӣ	Фаъол
B106	САБЗАК	Суруди халқии тоҷикӣ, ки оҳанги шӯҳу пуртароват дошта, бо рӯҳбаландӣ иҷро карда мешавад. Суруди рақсӣ ва ишқӣ – лирикӣ буда, дар тӯю маросимҳо иҷро карда мешавад.	Вилояти Хатлон, водии Ҷисор	Фаъол
B107	САРТАРОШОН	Суруди қадимаи маросимии халқии тоҷик аст, ки дар тӯи арӯсӣ ва хатнасур иҷро карда мешавад. Соҳибҷашнро ба тахт мешинонданд ва мӯйсафеди сартарош қайчиву шона дар даст, ба кор шурӯъ мекунад. Баъди ҳар як мисраъро сурудани саровозхон аз ҷониби як гурӯҳ мардон нақарот такрор меёбад. Ҳозирин дар зери оҳанги суруд ба рақс медароянд.	Вилояти Хатлон, водии Ҷисор	Фаъол
B108	СЕКИНАК	Суруди халқии тоҷикӣ, ки таърихи қадим дошта, дар тўйҳои арӯсӣ иҷро мегардид. Зарби усули ба худ хос дошта, аз ҷониби гурӯҳи мардон иҷро мегардид.	Вилояти Суғд	Дар ҳолати нобудшавӣ

B109	СЕТОРӢ	Суруди қадимаи мардуми тоҷик буда, асосан онро гурӯҳи занон иҷро мекунанд. Оҳанги фораму ҳазин дошта, мазмуни лирикӣ – ишқӣ дорад.	Водии Ҳисор, вилояти Хатлон, НТМ	Нимфаъл
B110	СУСХОТУН	Суруди маросими мавсимиест, айнан монанд ба Ашағлон, ки ҳангоми хушксолӣ ва наборидани борон аз ҷониби дастаи сусхотунчиҳо ба иҷро мерасид.	Баъзе ноҳияҳои вилояти Суғд	Нимфаъл
B111	ҲО ДИЛО ДИЛ	Суруди қадимаи тоҷикӣ, ки аз ду қисм иборат аст. Қисми аввал оҳанги равону форам ва каме маҳзун дорад. Суруди ишқӣ – лирикӣ. Асосан аз ҷониби гурӯҳи занон иҷро мешавад. Баъд аз иҷрои ҳар як мисраъи рубоӣ аз ҷониби гӯянда гурӯҳи занон «Ҳо дило дило диле - хо дило дило дил» - гӯён нақаротро такрор мекунад. Қисми дуюм ба оҳанги шухӯ муфарраҳ ва рақсӣ табдил меёбад.	Вилояти Хатлон, НТМ	Фаъл
B112	ҲО ЛАЙЛИ – ЛАЙЛӢ	Суруди қадимии тоҷикӣ, ки дар маросими тӯи арӯсӣ иҷро мегардад. Суруд оҳанги шӯху равон ва мутантан дошта, мазмунҳои гуногунро дарбар мегирад. Сурудро, ки аз якҷанд қисм иборат аст, гӯянда ва гурӯҳи иштирокчиён иҷро менамоянд.	Панҷакент, Ҳисор	Дар ҳолати нобудшавӣ
B113	ТӮӢНА	Суруди халқии тоҷикӣ буда, оҳангаш шухӯ мутантан аст. Онро якҷаҳон ва гурӯҳи ҳофизон иҷро мекунанд. Баъди аз ҷониби саровозхон иҷро гардидани як рубоӣ, гурӯҳи ҳофизон нақароти «Тӯӣ муборак шавад, боз муборак шавад» - ро месароянд. Асосан суруди мардона аст. Баъзан аз	Навоҳии шимоли Тоҷикистон	Фаъл

		чониби занон низ ичро мешавад.		
B114	«УСМАШ НАМЕХОМ»	Суруди халқии тоҷикист. Оҳанги лирикию ором дорад, ки валсмонанд садо медиҳад. Асосан онро занон ичро менамоянд.	Водии Ҳисор, НТМ	Нимфаъл
B115	УСМОНҶОНУМЕ	Суруди мотамист, ки ба қатли сарвари шӯришгарони Фарм бар зидди зулму истибдоди амир (1920) бахшида шудааст. Оҳанги суруд аламонк буда, дар он дарду ҳасрат ва нафрати гӯянда нисбати ҳокимони золим баён гардидааст. Суруд аз чониби навҳагар-зан ичро мешавад.	Ноҳияҳои Рашт, Нуробод ва Тоҷикобод	Дар ҳолати нобудшавӣ
B115	УСТОИ ЛАНГИ САРТАРОШ	Суруди қадимаи анъанавӣ ва як навъ драмаи мусиқии мардуми тоҷик буда, дар тӯйҳои арӯсӣ ичро мешавад. Онро дар ибтидо ҷӯраҳои домод (шаҳмардон) хангоми гирифтани мӯи сари домод мехонанд. Дар Шугнон ва водии Хуф бо номи «Имрӯзак ҷӣ рӯз, сартарошоне» машҳур аст.	Водии Ҳисор, навоҳии Кӯлоб	Фаъл
B116	УШТУР БА ҚАТОР	Суруди қадимаи халқии тоҷикист, ки силсиласурудхоро дарбар гирифта, ба шакли драма дароварда шудааст. Асоси онро суруди ҳаҷвӣ «Уштур ба чаман», ки дар барномаи мавриғихонҳо маъмул, буд ташкил дода, онро ҳар як ҳунарманд вобаста ба маҳорату малакааш, бо тағиротҳо ичро менамуд. Сурудро гурӯҳи мутрибон, соҳиби уштур (сароянда ва раққос) ва ду нафари дигар, ки нақши уштурро мебозанд,	Водии Ҳисор	Дар ҳолати нобудшавӣ

		ичро менамоянд. Оҳанги рақсии шӯҳ дошта, асосан дар тӯйҳо месароянд.		
B117	УШТУРБАЧА, <i>Уштур ба чаман</i>	Суруди шӯҳи рақсии тӯёна аст, ки аз барномаи мавригихонҳо сарчашма мегирад. Дар тӯю маросимҳои хурсандии мардуми тоҷик онро ба шакли драма дароварда иҷро мекунанд. Сарбайтхон матни шӯҳу хандаоварро ба тарзи силсилавии изофашаванда иҷро мекунад ва дар охири ҳар силсила сариовозгирон бозгӯиро ба шакли: «Уштурбача монд дар баландие, Чашмони уштур ойнабандие...».	Водии Ҳисор	Нимфаъл
B118	ШАҲ МУБОРАК	Суруди мардумии тоҷикӣ, ки ба тарзи силсилави иҷро гардида, аз якҷанд қисм иборат аст. Оғозаш оҳанги маҳзун, вале тантанавӣ дорад. Баъди як мисраъро сурудани гӯянда, дигарон «Шаҳ муборак боде»-ро бо як овоз месароянд. Сипас чун сурудҳои мавригӣ қисмҳои минбаъда нисбати якдигар шӯҳтару тезтар мешаванд.	Вилояти Хатлон, водии Ҳисор	Нимфаъл
B119	ШОҲДУХТАР	Суруди қадимаи халқии тоҷикӣ, ки ба тарзи бадеҳа аз ҷониби зану мард бо саволу ҷавоб иҷро мегардад. Оҳанги шӯҳу рақсӣ дошта, хело хушҳолона садо медиҳад.	Саросари кишвар	Нимфаъл

B120	ЯЛАЛИ ЯЛАЛӢ	БОБО,	Суруди қадимаи халқи тоҷик буда, оҳанги шӯҳу муфарраҳ ва унсурҳои мазҳакавӣ дорад. Гӯянда ба тарзи силсилавии замшаванда номи ашӯро паи ҳам суруда, (масалан арраю барраю покию мокӣ ба дастам) сипас ялали бобо, ялалӣ мегӯяд ва дигарон онро қарсақзанон такрор мекунанд.	Водии Ҳисор	Дар ҳолати нобудшавӣ
------	----------------	-------	---	-------------	----------------------

ФЕҲРИСТИ МИЛЛИИ НАМУНАҲОИ МЕРОСИ ФАРҲАНГИ ҒАЙРИМОДӢ

Баҳши 3. – Чашну маросимҳо (C000)

№	Номи унсур ва истилоҳоти дигар	Тавсифи мухтасар	Маҳалли густариш	Вазъи имрӯзаи унсур
C001	АРӢСБАРОН, <i>арӢсбуророн</i>	Анъанаест, ки лаҳзаи аз хонаи модар баровардани арӢс ва то хонаи домод бурдани ӯро дар бар мегирад. АрӢс дар зери либосҳои арӢсӣ ва дар паҳлӯяш дугонаи наздик (шоҳидааш) қарор мегирад. Ҳангоми баровардани арӢс ҳозирин зери навои карнаю сурнай ва дафу таблақ рақсу хурсандӣ мекунанд. Падар ва ё бобои арӢс ӯро дуои хайр дода, ба хонаи домод гусел менамояд. Солҳои пеш арӢсро тавассути аспу ароба ва агар хонаи домод наздиктар бошад, пиёда рақсу сурудхонон мебурданд.	Саросари кишвар	Фаъол
C002	АРӢСБИНОН, <i>рӯйбинон</i>	Маросимест, ки баъд аз ба хонаи домод овардани арӢс баргузор мегардад. Дар ин маросим аслан занҳо ширкат меварзанд. Модар, апаю хохар, холаю аммаҳо, умуман хешу табори домод, ҳамсоязанҳо ҳар кадоме бо худ тӯҳфае гирифта барои дидани арӢс медарояд ва рӯймоли калони арӢсро боло намуда аз рӯхсораҳои ӯ мебӯсад. Ҳар кадоме аз рӯи қудраташ ба арӢс ва оилаи нав тӯҳфа тақдим менамоянд. Пас аз ин бонувон доиранавозӣ ва сурдхонӣ рақс барпо менамоянд.	Саросари кишвар	Фаъол

C003	АРҶСТАЛБОН, <i>ҳафтаталбон,</i> <i>талбон</i>	Баъд аз гузаштани як ҳафта, ё чанд моҳи маросими чашни арӯсӣ модари арӯс кулча, дастархон омода намуда, ҳамроҳи як зани дигар ба хонаи духтараш меояд. Модари домод зиёфат орошта ҳамсоянҳоро ба назди ӯ даъват менамод. Ин маросим арӯсталбон ва дар баъзе аз минтақаҳои ҷумҳурӣ ҳафтаталбон ном дорад, зеро модари арӯс духтарашро ҳамроҳи домод бори аввал баъди тӯяшон ба хонаи худ ба меҳмонӣ даъват менамояд.	Саросари кишвар	Ҷаъол
C004	ГАҲВОРАБАХШ <i>говарабахш</i>	Расми анъанавиест, ки дар байни тоҷикон аз замонҳои қадим маъмул буд. Агар дар ду хонаводаи ба ҳам наздик дар яке писар ва дар дигаре духтар таваллуд шавад, бо нияти мустақкам шудани риштаи хешутаборӣ онҳоро ба ҳам гавҳорабахш ё худ номзад эълон мекарданд. То ба воя расидани кӯдакон оилаҳо ба писару духтар ҳадяҳо ва идиҳо мефиристанд. Баъд ба балоғат расидани онҳо ва фароҳам омадани шароити арӯсӣ онҳоро ба ҳам оиладор мекарданд.	Саросари кишвар	Нимҷаъол
C005	ИНТИХОБИ АРҶС, <i>келунхушкунӣ,</i> <i>арӯскобӣ</i>	Интихоби арӯс яке аз марҳилаҳои асосӣ ва оғози чашни арӯсӣ ба шумор меравад. Волидайнӣ писар деҳа ба деҳа гашта арӯси арзанда мечустанд. Дар интихоби арӯс хислату рафтор, хусну ҷамол, ва ҳатто вазъи оилавии арӯсшаванда пурра ба инобат гирифта мешуд. Духтардор низ ҳуқуқи мавқуф гузоштан ва муайян намудани хулку атвори домодшавандаро дошт.	Саросари кишвар	Ҷаъол
C006	КЕЛИНТАЛБОН	Келинталбон анъанаест, ки хешовандони наздики домод ба хошири эҳтиром, бо ороштани зиёфат ва даъвати махсус ва ё баъзан дар ягон маъракаи тӯю хурсандихояшон наварӯсро ба хонаҳои худ даъват менамоянд. Дар ин меҳмонӣ келинро домод ва наздикони ӯ, аслан занҳо ҳамроҳӣ менамоянд. Ҳангоми вориди ҳавлӣ шудани наварӯс пояндозпартоӣ ва қанду ширинидихӣ барпо мешавад ва вақти бозгашт ба арӯс ҳамчун рамзи эҳтиром аз ҷониби соҳибхона сарупои махсус тақдим мешавад.	Саросари кишвар	Ҷаъол

C007	ҚИНҒОЛБОЗӢ, <i>номзадбозӣ, нисбатбозӣ, бахшидабозӣ</i>	Расми пеш аз чашни арӯси тоҷикон, вохӯрии арӯсу домод пеш аз тӯи арӯсӣ барои шиносӣ ва омӯзиши ҳамдигар. Одатан бахшидабозӣ пас аз маросими фотиҳа (рӯймолакгирон, сафедигирон) то тӯи асосӣ ба муддати аз як ҳафта то якчанд моҳ, ҳатто як-ду сол давом меёфт. Дар ин давра волидайн ба таҳияи чихези арӯс ва гирд овардани харочоти тӯи машғул мешуданд.	Саросари кишвар	Дар ҳолати нобудшавӣ
C008	ПАРЧАБУРОН, <i>чокбурон, кӯрнадӯзон.</i>	Ин маросим занона буда, пас аз овардани чихозу қалини арӯс дар хонаи арӯс баргузор мешавад. Пас аз хӯрдани зиёфат молу матоъҳои барои арӯс овардари бароварда, ба пора карда дӯхтани либос шурӯъ менамоянд. Саравал як зани рӯзгордида бо дуои хайр поракуниро оғоз менамояд. Сипас риштаи корро зани хунарманде гирифта, аз матоъҳо барои арӯс сару по медӯзанд.	Саросари кишвар	Ғайрифаъл
C009	САҒЕДГИРОН, <i>рӯймолтиён, дахонбандон.</i>	Яке аз маросими пеш аз чашни арӯсӣ. Харочоти ин бахш бар дӯши падару модари арӯс буда, пас аз додани зиёфати калон ба тамоми хозирин ва ҳамсоёҳо пораи матоъ ва ё рӯймолчае якҷоя бо пораи нонҳои рағгин, кулчаю қатмол ва ширинӣ тақсим карда мешавад. Ин амал маъноӣ номзад шудани духтар ва бастан дахони мардумро дорад. Баъди гузаронидани хамин бахш дигар хостгорҳо ба хонаи арӯси номзадшуданамеоянд.	Вилояти Суғд, водии Ҳисор, водии Зарафшон	Нимфаъл
C010	ҒОТИҲАТӢ, <i>ноншиканон.</i>	Маросими фотиҳа дар хонаи духтардор баргузор мегардад. Аз ҳарду ҷониб нонҳои рағгинӣ фатиру қаламаҳо пухта, дар рӯи дастурхон мегузоранд. Муйсафеди рӯзгордидае баъди дуою фотиҳа нон шикаста, ба рӯи дастурхон мегузорад. Аз ин рӯ дар баъзе минтақаҳо ин маросимро «ноншиканон» низ меноманд. Дар ин маросим намояндагони тарафи домод ба хонаи духтардор омада баъди хӯрдани зиёфат қалин ва харочоти тӯи ҳар ду тарафро руйхат намуда, ба падари домод месупоранд.	Саросари кишвар	Ғаъл
	РАВҒАНРЕЗОН	Маросими занонаи суннати тоҷикон, ки дар рӯзи дуоми арӯсӣ дар хонаи домод баргузор мегардад. Аввал дасти арӯсро болои орд гузошта аз болояш рағған мерезанд, арӯс орд бехта хамир	Саросари	Ғаъл

C011	<i>дастчарбон рӯйбинак, рӯйбинон, келинсалом</i>	мекунад ва аз ин хамир баъдан кулча мепазад. Яъне бо ин роҳ ҳунари пазандагии ўро месанҷанд. Ин таъбир ҳам ба хотири рамзи сафедӣ, фаровонии зиндагӣ ва ҳам пайвандшавии хешу табории оилаи навбунёд ба ҷо оварда мешавад.	кишвар	
C012	ХОСТГОРӢ, <i>оқсақоли, завчигӣ, гапрасонӣ</i>	Маросими оғози никоҳ буда, дар падари хонаи арӯс мегузарад. Намояндагони тарафи домод бо дастархону меваю шириниҳо ба хонаи духтардор меоянд ва ба писарашон арӯс кардани духтари онҳоро дархост мекунанд. Пас аз зиёфат волидайн ва хешовандони духтар розигӣ ё рад карданашонро ба меҳмонон мерасонанд. Баъзан муҳлат талабида, пас аз якчанд рӯз посух медиҳанд.	Саросари кишвар	Фаъол
C013	САБЗИРЕЗАКУ- НОН, <i>бехирезакунон.</i>	Як рӯз қабл аз чашни арӯсӣ, хешу табор ва ҳамсояҳои тӯйдор (аслан мардон) дар хонаи соҳибчашн ҷамъ омада, як-ду халта сабзиро реза мекунанд. Ин сабзиҳо дар рӯзи дигар барои пухтани оши палав, ки барои аҳли маҳала оши наҳор дода мешавад, омода карда мешавад. Ҳангоми реза кардани сабзӣ мардон сурудхонӣ, латифаву аскиягӯӣ менамоянд, то ин ки хасташавиро эҳсос накунанд.	Саросари кишвар	Нимфаъол
C014	ОРДБЕЗОН, <i>сурфакушоён</i>	Яке аз маросимҳои занонаи таркиби чашни арӯсии мардуми тоҷик. Он одатан дар арафаи чашни арӯсӣ дар манзили духтардор баргузор мегардад. Дар ноҳияҳои водии Ҳисор ордбезонро пеш аз хатнасур низ барпо мекунанд. Занҳои маҳалла бо даъвати тӯйдор як-ду рӯз пеш аз тӯии калон ҷамъ омада, миқдори муайяни ордро беҳта, хамир карда нону кулчаи тӯёна мепазанд. Ҳангоми ордбезӣ бонувон доира навохта, рақсу бозӣ мекунанд. Занон инчунин байни худ бо ҳазлу шӯҳӣ ордпошӣ намуда, сару рӯи якдигарро сафед месозанд.	Саросари кишвар	Фаъол
C015	МАСЛИҲАТ- ОШӢ	Як-ду рӯз пеш аз тӯӣ соҳибхона дар хонааш ош пухта мӯйсафедони ботаҷриба, хешу табор ва наздиконашро даъват менамояд. Ҳангоми хӯрдани зиёфат роҳу равиши баргузориҳои тӯиро муайян менамоянд. Инчунин ба ҳама ҳангоми баргузориҳои тӯӣ вазифаҳои муайян тақсим карда мешавад.	Вилояти Суғд, водии Ҳисор, водии Зарафшон	Фаъол

C016	НАВРҶЗ	Наврӯз аз бузурgtарин чашнҳои мардумони эронитабор, аз чумла тоҷикон ба шумор меравад, ки ба фарҳанги қавму миллатҳои дигари Осиёи Марказӣ низ бо ҳамин ном гузаштааст. Наврӯз ба муносибати баробаршавии шабу рӯз, эҳёи табиат ва оғози кишту кори кишоварзону боғдорон дар саросари кишвар бо барномаву базму маҳфилҳо ва баргузор мегардад. Ойину суннатҳои тоҷикон дар айёми Наврӯз инҳоянд, ки аксари онҳо то ба имрӯз роичанд: гулгардонӣ, хонабуророн, чаҳоршанбеи охирон, суманакпазӣ, оштиқунонӣ, бозиҳои варзишӣ ва мусобиқот, хӯрокҳои анъанавии наврӯзӣ, ҳафт шин ва ғ. Наврӯз ҳамчун чашни сулҳу ваҳдат ва инсонӣ табиат ҳамаи мардумони кишварро новобаста ба қавму наҷоду маҳал, дину мазҳаб ва чинсу синну сол ба ҳам дӯсту қарин ва муттаҳид мегардонад.	Саросари кишвар	Ҷаъол
C017	МЕҲРГОН, <i>Иди ҳосилот</i>	Меҳргон, чашни қадимаи халқи тоҷик буда, дар он кишоварзону боғдорон ва чорводорону ҳунармандон намунаҳои дастранҷу заҳмати ҳудро ба намоиш мегузоранд. Моҳияти ин чашнро шукронаи ҳудованд аз неъмату ҳосили ба даст овардаи аҳли заҳмат ташкил медиҳад. Дар гузашта суфраҳои меҳргонӣ низ дар ҳар хонадон гузошта мешуд, ки дар он себ, муруд, лимӯ, хӯшаи гандум, ойна, ангур, паллаи тарозу ва гули нилуфар мегузошанд.	Саросари кишвар	Нимҷаъол
C018	ГУЛГАРДОНӢ, <i>бойчечак</i>	Расми мавсимиест, ки бачагон бо чида овардани гулҳои баҳории сиёҳгуш, гули зардак ё гули наврӯзӣ (бойчечак) ба хонаҳо муждаи омадани баҳорро мерасонанд. Бачагон ба дари ҳар хонадон рафта таронаи маҳсусро якҷоя меҳонанд. Аз хонаҳо ба бачаҳои гулгардон гандум, нахӯд, лӯбиё ва ғайра ҳада медиҳанд.	Суғд, Хатлон, Водии Ҷисор	Нимҷаъол
C019	ХАТНАСУР	Маросими суннати мусулмонон мебошад, ки ба муносибати хатнаи писарбачаи ноболиғ сурат мегирад ва якҷоя бо маъракаву шодмонӣ барпо мешавад. Рӯзи сур волидайн ба соҳибчашн сару либоси фохир пӯшонида, дастаи	Саросари кишвар	Ҷаъол

		навозангдагонро даъват мекарданд ва онҳо бо дафу нақора, сурнаю карнай ячанд соат ба мардуми ба зиёфат чамъомада шодию нишот мебахшиданд.		
C020	ҲИНОБАНДОН	Яке аз расмҳои занонаи тоҷикон, ки дар рӯзҳои идҳо ва ҷашни арӯсӣ дар мавриди ба дасту пой худ бастанӣ ҳино иҷро мешавад. Ҳинобандон дар шаҳрҳои Бухорову Самарқанд, Насафу Шаҳрисабз Панҷакент, Шаҳринаву Ҳисор ва инчунин дар шаҳру рустоҳои Хуросони Эрон маъмул буд. Дар байни сокинони водии Рашт ва Кӯлоб ин маросимро “саршӯён” меномиданд.	Водии Зарафшон, водии Ҳисор	Дар ҳоли фаромӯшӣ қарор дорад
C021	ҶОДАРБАРОН	Навъе аз маросими таркиби ҷашни арӯсии тоҷикон, ки пас аз хондани хутбаи никоҳ иҷро мешавад. Вақте арӯсро зерӣ ҷодар оварданд, дар бари ӯ домод низ рост меистад ва наздикони арӯсу домод якҷанд расму оинҳои суннатиро баргузор мекунанд.	Саросари кишвар	Ҷаъол
C022	БИБӢ МУШКИЛКУШО <i>Бибӣ Сешанбегӣ</i>	Маросими маишии занона ва номи олиҳаи мушқилкушоӣ асотири тоҷикон мебошад. Маросими Б.М. дар рӯзҳои чоршанбе бо иштироки 3-7, баъзан шумораи бештари занҳо гузаронида мешавад. Онро занҳое барпо мекунанд, ки мушқилие ба сарашон омадааст, ё худ бо мақсади бахткушоӣи ҷавонон, тандурустӣ, фарзандталабӣ, сафари беҳатар ва ғайра баргузор мегардад.	Вилояти Суғд, водии Ҳисор	Нимҷаъол
C023	ҲОКСАЛОМ	Баъд аз гуронидани мурда се сахар хешу ақрабояш ва наздиконаш ба сари манзилаш (қабраш) рафта, аз оётҳои Қуръон тиловат мекунанд. Аммо мардуми ҳамон маҳал бошад ба ҳонаи мурдадор рафта дуъохонӣ мекунанд, ки ин рамзи ҳамдардию тасаллият баён қарданро ифода мекунанд.	Вилояти Суғд, Хатлон, водии Ҳисор	Ҷаъол

C024	СЕБЕГАҲА	Себегаҳа дар байни мардуми тоҷик хеле роиҷ аст.Баъд аз гузаштани се рӯз дар хонаи мурдадор ашхосе, ки дар чаноза хидмат карданд, аз қабилӣ қабрканҳо, ғассолҳо (мурдашӯйҳо), кафандӯзҳо ва муллои чанозахонро даъват намуда таом медиҳанд.Дар охир пул ё тугунчае баста, гусел мекунанд.	Вилояти Суғд, Хатлон, водиҳои Ҳисор	Нимфаъл
C025	БИСТ	Маъракаи «бист» баъд аз мурури бист ё камтар аз он даҳ-понздаҳ рӯз барпо карда мешавад, дар он иштироки меҳмонон маҳдуд аст.Фақат хешу ақрабони марҳум ҳамроҳи меоянд ва як зиёфат орошта ба рӯҳи арвоҳаш мебахшанд.	Вилояти Суғд, Хатлон, водиҳои Ҳисор	Нимфаъл
C026	ЧИЛ	«Чил» бар хилофи маъракаи «бист» хеле бодабдаба гузаронида мешавад. Бо гузашти бист ё чил рӯз барпо карда мешавад.Дар ин рӯз хешу табор, ёру дустон аз дуру наздик даъват мешаванд. Ин маъракаи низ монанди «бист» таом дода мешавад ва савоби таомро ба рӯҳи арвоҳи марҳум мебахшанд.	Вилояти Суғд, Хатлон, водиҳои Ҳисор	Фаъл
C027	ШАШМОҲАГӢ	Ин навъи маъракаи баъди гузаштани се ё шаш моҳ пас аз чаноза гузаронида мешавад. «Шашмоҳагӣ» монанди маъракаи «Бист» он қадар қалон набуда, дар доираи хешу табори наздик гузаронида мешавад.	Вилояти Суғд, Хатлон, водиҳои Ҳисор	Нимфаъл
C028	САРИ СОЛ	Дар баъзе минтақаҳои мардум «Сари сол»-ро баъди нӯҳ моҳ ва дар баъзе минтақаҳои дигар баъди ёздаҳ моҳ барпо мекунанд. Ин маъракаи нисбати дигар маърақаҳои аз хеле қалонтар бошукӯхта мегузарад ва меҳмонон аз дуру наздик даъват мешаванд.Ин маъноӣ онро дорад, ки соҳиби ин маъракаи аз аз мебарояд.	Вилояти Суғд, Хатлон, водиҳои Ҳисор	Фаъл

C029	СОЛ <i>соли бутун, хотирчамъй</i>	Расо баъди як сол, яъне рӯзи вафоти марҳум ин маросим гузаронида мешавад. Ин маъракаи чандон калон гузаронида намешавад ин ҳам бошад дар халқии хешу ақраба барпо мегардад. Ин чорабинӣ маъноӣ хотирчамъй ва адо намудани маъракаи азодорӣ барои мардум мебошад.	Суғд, Хатлон, води Ҳисор	Фаъол
C030	ДУШАНБЕГӢ	Чуноне, ки аз номи он бармеояд ин маросим дар рӯзи душанбе дар хонаи марҳум қайд карда мешавад. Дар баъзе минтақаҳо нисфирӯзӣ ва дар баъзе ҷойҳо бегоҳ аз 5 то 10 нафар хешу табор ва ҳамсояҳои наздикро даъват намуда, зиёфат медиҳанд. Ин анъана то маъракаи «чил» давом мекунад.	Суғд, Хатлон, води Ҳисор	Нимфаъол
C031	ПАНЧШАН- БЕГӢ, <i>Чумъагӣ</i>	Ин маросим ҳам монанди маъракаи «душанбегӣ» мебошад, аммо дар рӯзи панҷшанбе гузаронида мешавад. Дар баъзе минтақаҳо нисфирӯзӣ ва дар баъзе ҷойҳо бегоҳ аз 5 то 10 нафар хешу табор ва ҳамсояҳои наздикро даъват намуда, зиёфат медиҳанд ва ин то «сари сол» гузаронида мешавад.	Вилояти Суғд, Хатлон, води Ҳисор	Фаъол
C032	ТАРАКА	Дар рӯзи чаноза аввал фарзандони марҳум сипас наздиконаш ҳам омада, ҷизҳои шахси вафоткардаро баробар тақсим мекунанд. Ин чорабинӣ баъзан баъди гузаштани чанд рӯз амалӣ мегардад.	Хатлон, води Ҳисор	Нимфаъол

C033	ТУХМЧАНГАК, <i>тухмишиканӣ</i>	Дар рӯзҳои иди Рамазон ва Қурбон кӯдакон ва наврасон хона ба хона мегарданд ва соҳибхона ба онҳо ҳамчун тухфаи идона тухм ҳади мекунад ва онҳо баъди ин анъанашон дар маркази деҳа ё маҳали истикоматашон чамъ омада, тухмҳои гирифташонро «чанг» меандозанд. Яъне ду тухмро сар ба сар монда якеаш мезанад, агар тухми кадомаш, ки шикаст ҳамон шахс мағлуб доништа шуда, тухмашро медиҳад.	Вилояти Суғд, вилояти Хатлон, водии Ҳисор	Нимфаъл
C034	ИДИ РАМАЗОН	Ҳар сол ин моҳ бо вақту соати муаян меояд. Ин моҳ аз тарафи мардум муқаддас доништа шуда, дар ин моҳ мардуми тоҷик рӯза медоранд. Баъди гузашти 30 рӯз иди Рамазонро чашн мегиранд. Дар ин рӯз мардум дар хонаҳои дастурхони идона таҳия мекунад. Кӯдакон бошанд хона ба хона мегарданд калонон ба масҷидҳои ҷомеашон рафта намози идро мегузоранд, сипас ба хонаҳои шахсонӣ фаотида рафта дуъову фотиҳа мекунад.	Вилояти Суғд, вилояти Хатлон, водии Ҳисор	Фаъл
C035	ИДИ ҚУРБОН	Иди Қурбон баъди гузаштани 2 моҳу 10 рӯзи иди Рамазон меояд, яъне мувофиқ ба моҳи “зул-ҳиҷҷа”-и солшумории ҳиҷри-қамарӣ мебошад. Дар ин рӯз мардум дастурхон орошта, кӯдакон бошанд хона ба хона мегарданд калонон ба масҷидҳои ҷомеашон рафта намози идро мегузоранд, баъди он ашхоси сарватманд ба қурбоникунӣ машғул мешаванд, яъне гусфандеро забҳ мекунад аз он таом таёр мекунад ва дигарон рафта тановул мекунад.	Вилояти Суғд, вилояти Хатлон, водии Ҳисор	Фаъл
C036	ИДГАРДАК	Ин анъана дар 1 сол 2 маротиба гузаронида мешавад. Аслан ин маросим аз тарфи кӯдакон гузаронида мешавад. Дар ин рӯз кӯдакон либосҳои наву идона ба бар карда, дар дастҳои як халтагӣ гирифта хона ба хона «Иди нав муборак, тухмҳои нав қаторак!» гӯён мегарданд ва соҳибхона ҳамчун ҳадия ба онҳо тухм, қанд, сақич, кулчаву ҳалво тақдим мекунад.	Вилояти Суғд, вилояти Хатлон, водии Ҳисор	Фаъл

C037	МАВЛУД	Чашни мавлуд, яъне таваллуди паёмбари ислом Муҳаммад (с) мебошад. Тачлили ин чашн бо фаро расидани моҳи “рабиъ-ул-аввал” дар солшумории хичри-қамарӣ шурӯъ мешавад. Дар байни мардуми тоҷик то муддати 3 моҳ баргузор мегардад. Ин чашн дар хона ё масҷидҳо гузаронида мешавад. Дар он олимони дин, домуллоҳо, ҳофизони Қуръон ва меҳмонон даъват карда мешавад. Дар ин маърака аз ҷониби эшон панду насиҳатҳо, нақлу ривоятҳо аз рӯзгори паёмбари ислом Муҳаммад (с) ва қироатҳо аз Қуръон карда мешавад.	Вилояти Суғд, вилояти Хатлон, водии Ҳисор	Фаъол
C038	ПАЙҒАМ- БАРОШӢ, <i>Пайгамбар-тӯӣ</i>	Ҳар фарде, ки ба синни 63 мерасад ин санаро ҳамчун умри мубораки паёмбар қайд мекунад. Шахси мазкур мувофиқи шароити молияш хешу ақрабояшро даъват намуда, зиёфат меорояд. Баъзеашон сарояндагону доиранавозонро таклиф намуда хоҳири меҳмононро шод менамояд, баъзеи дигарашон бошанд ҳофизони Қуръонро оварда, қуръонхонӣ мекунанд. Дар охир ба меҳмонон ҳамчун ҳадия яктоғӣ рӯймол ё ягон чизи дигар тӯхфа медиҳанд, ки ин рамзи нияти нек аст.	Вилояти Суғд, вилояти Хатлон, водии Ҳисор	Нимфаъол
C039	ЗИЁРАТИ МАЗОРҲО	Ин анъана миёни мардуми тоҷик маъмул аст. Бештари мардуме, ки хоҷат доранд ба зиёрати мазорҳо мераванд. Одатан рӯзҳои чоршанбе ва шанбе рафта дар гирди қабри ҳамон бузургвор давр мезананду ягон гӯсфандеро забҳ мекунанд, инро «назр» мегӯянд баъзеашон фатиру қалама пухта мебаранд ва аз Қуръон оятҳо тиловат мекунанд ё аз мутаваллии ҳамон мазор хоҳиш мекунанд. Кит иловат кунад. Дар охир чи хоҷоту дархосте, ки доранд талаб мекунанд. Зиёраткунандагон бештар барои шифо ёфтани фарзанддор шудан ва ё сафар кардан ба роҳҳои дур мераванд.	Вилояти Суғд, вилояти Хатлон, водии Ҳисор	Нимфаъол

C040	КЎРПАДЎЗОН, <i>пахтарезон.</i>	Маъракаи занона буда, баъди овардани пахтаю матоъҳо барои кўрпаю болин дар хонаи арӯс рӯзи муайяне занони хунарманд даъват карда мешаванд. Баъди хўрдани зиёфат зани рўзгордидаи серфарзанде дуои нек ба хонадоршавандаҳо медиҳад сипас занон ба пора кардан ва дўхтани кўрпаю болинҳои арӯсӣ шрӯъ менамоянд. Ҳангоми дамгирӣ рақсу сурудҳои менамоянд.	Вилояти Суғд, водии Ҳисор, водии Зарафшон	Фаъол
C041	БАРФӢ	<p>Ба муносибати боридани барфи аввал одамон дар як коғазча паёми «Барфӣ» менавиштанд ва ба хешу ақрабову ёру рафиқони наздиқашон равон мекарданд. «Барфӣ» тибқи анъана бояд бо назм иншо шуда, мазмуни он аз талаб кардани ягон зиёфат мебошад.</p> <p>Шахси паёмовари «Барфӣ» ҳамон рӯзи барфи аввал дар киса ё бағали худ онро пинҳон медорад ва бо баҳонае сӯи хонаи дӯсташ раҳсипор мегардад. Дар баъзе ҷойҳо вақте ки шахси паёмоварро медоштанд, рӯяшро бо сиёҳии дег сиёҳ намуда, ҳар гуна шӯҳихо мекарданд.</p>	Вилояти Суғд, водии Ҳисор	Нимфаъол
C042	БУЗКАШӢ, <i>улог, кўбкорӣ</i>	<p>Мусобиқаи бузқашӣ дар миёни мардуми тоҷик хеле маъмул аст. Аслан ин маросимро бо омадани ҷашни Наврӯз, яъне дар фасли баҳор бештар амалӣ месозанд. Ин анъана аз тарафи ҳукумати маҳаллӣ ё баъзе шахсҳои алоҳидаи сарватманд низ дар тӯйҳои созмон дода мешавад.</p> <p>Як рӯз пеш бузро сар мезананд ва дар об тар карда мегузоранд. Рӯзи бозӣ дар як майдони васеъ гурӯҳи иштирокчиёни мусобиқа (човандозон) ҷамъ меоянд. Ҳар касе, ки ҷасади бузро ба марра мерасонад, голиб доништа мешавад.</p>	Вилояти Суғд, вилояти Хатлон, водии Ҳисор	Фаъол

C043	ГАҲВОРА- БАНДОН	Гаҳворабандон, ба муносибати бори аввал ба гаҳвораи нав бастанӣ тифли навзод барпо мешавад. Вақте ки навхонадорон соҳиби фарзанди нахустин шуданд, одатан пас аз баромадани чиллаи кӯдак падару модари арӯс барои тифли навзод гаҳвора ва лавозимоти онро харида, ҳамроҳ бо тӯхфаҳои дигар дар рӯзи муайяншуда ба хонаи духтарашон мебаранд. Ягон кампири табаррук, ё зани хушбахте, ки соҳиби фарзандони солиму солаҳ бошад, бо дуо ва нияти нек гаҳвораро омода намуда мебандад.	Вилояти Суғд, вилояти Хатлон, водии Ҳисор	Фаъол
C043	ДОМОД- САЛОМ, <i>домодчигон, домодталбон, шаҳсалом</i>	Анъанавӣ тоҷикон буда, пас аз гузаштани ҷашни арӯсӣ ба хоҷаи эҳтироми хусури хушдоман баргузор мегардад. Домод се саҳар барои салом додан ба хонаи падарарӯсаш меояд. Дар баъзе минтақаҳо саломӣ рӯзи аввалро «рӯйбинон», саломӣ рӯзи дуввумро «шармшикан» ва саломӣ рӯзи саввумро «покушод» меноманд.	Вилояти Суғд, водии Ҳисор, водии Зарафшон	Фаъол
C044	ДОМОД- ТАЛБОН	Маросими домодро пазири кардан аз тарафи падару модари арӯсро мегӯянд, ки ин маросим баъд аз 3-4 рӯз ё 2-3 ҳафтаи шаби никоҳ баргузор мегардад. Домод барои пос доштани анъанаҳои аҷодӣ рӯи худро то ҷашни арӯсӣ аз ҳешовандони арӯс паноҳ мекунад. Аз ин сабаб бо мақсади шиносондани домод бо аҳли хонаводаи арӯс маросими домодталбон барпо карда мешавад.	Вилояти Суғд, водии Ҳисор, водии Зарафшон	Фаъол
C045	АШАГЛОН <i>сусхотун</i>	Маросимест, ки дар хушксолӣ ва муддати дароз наборидани борон иҷро мегардид. Суруди Ашаглон аз ҷониби яккаҳон ва гурӯҳи одамон иҷро мегардид. Тавассути он мардум аз осмон боридани боронро талаб менамуд.	Навоҳии Кӯлоб, водии Ҳисор	Нимфаъол

C046	САДА	<p>Чашни қадимии мардумони эронитабор. Моҳияти чашни Садаро пирӯзии рӯшноӣ бар торикӣ, гармо бар сармо ва некӣ ба бадӣ ташкил медиҳад. Сада дар гузашта ҳамасола дар рӯзи 10-уми моҳи баҳмани солшумории ҳиҷрии хуршедӣ таҷлил мегардид. Мардум дар замонҳои қадим бо баргузории ин чашн на танҳо шодиву хурсандӣ карда, аз ғаму ғуссаи рӯзгор фориғ мешуданд, балки тавассути оташафрӯзӣ гармию баҳорро даъват мекарданд. Чашни Сада аз замони ориёӣҳо сар карда то даврони салтанати ғазнавиёну салҷуқиён ва дар баъзе минтақаҳо то замони истилои муғул маъмул буда, дар дарбор ва байни мардум дар қатори чашнҳои Наврӯзу Меҳргон бо шукӯҳу шаҳомат таҷлил мегардид.</p>	–	Ғайри-фаъол
------	------	--	---	-------------

ФЕҲРИСТИ МИЛЛИИ НАМУНАҲОИ МЕРОСИ ФАРҶАНГИ ҒАЙРИМОДДӢ

Баҳши 3. – Расму одатҳо, таҷрибаҳои иҷтимоӣ (D000)

№	Номи унсур ва истилоҳоти дигар	Тавсифи мухтасар	Маҳалли густариш	Вазъи имрӯзаи унсур
D001	ГАШТАК , <i>gap, gapxūri</i>	<p>Маҳфили анъанавиест, ки ҷавонон, мардҳо ва баъзан занҳо гурӯҳи алоҳида шуда, ба навбат дар хонаҳои якдигар чамъ меоянд ва таом хӯрда, суҳбат меороянд. Баъзан дар гаштакҳо соҳҳои мусиқӣ навохта, суруд мехонанд. Афсонаву ривоят ва латифагӯӣ мекунанд. Дар баъзе ҷойҳо маҳфили гаштакро дар ҷойхона, тарабхона ва ё меҳмонхонаҳо барпо мекунанд.</p>	Саросари кишвар	Фаъол
D002	ҲАШАР	<p>Анъанаи кори дастачамъона, ки ҳангоми иҷрои корҳои калонҳаҷм истифода мегардад. Маъмулан сохтани биноҳо, таъмири роҳу пулҳо, тоза кардани ҷӯю сохилҳо, кишти зироатҳо, дарави ғалла ва монанди инҳо тавассути ҳашар иҷро карда мешавад.</p>	Саросари кишвар	Фаъол
		Одати меҳмондорӣ мардуми тоҷик расму одоби махсусе	Саросари	Фаъол

D003	МЕҲМОНӢ	дорад. Одобӣ нишаст, гуфтугӯ, хӯрокхӯрӣ, эҳтироми калонсолон ва амсоли инҳо барои тоҷикон хос мебошад. Тоҷикон меҳмонро хеле ҳурмат менамоянд.	кишвар	
D004	ОБӢРИИ СУННАТӢ	Дар байни кишоварзон таҷрибаву малакаҳо оид ба ҷӯйканӣ, обёрӣ, обтақсимкунӣ, дарғотсозӣ, ниғаҳдории об дар ҳавзҳо, тоза нигоҳ доштани об мавҷуданд. Деҳқонон ҳангоми об додани киштҳои пахта, гандум, анвои ғалладона, сабзавоту дарахтон усулҳои хос ва донишҳои зиёди суннатиро ба кор мебаранд.	Саросари кишвар	Фаъол

ФЕҲРИСТИ МИЛЛИИ НАМУНАҲОИ МЕРОСИ ФАРҲАНГИ ҒАЙРИМОДӢ

Бахши 5. – Ҳунарҳои мардумӣ (E000)

№	Номи унсур	Тавсифи мухтасар	Маҳалли густариш	Вазъи имрӯзаи унсур
E001	БОФАНДАГӢ	Ҷараёни технологияи аз ресмон бофтани матоъ. Матоъ аз бофтаи ду низоми нахҳои нисбат ба ҳамдигар амудӣ – тору пуд ҳосил мешавад. Тору пуд дар заминаи нахпечонӣ, тортанӣ, оҳардихӣ ва фарқкушоӣ тайёр карда мешавад. Абрешим, пашм, зағирпоя, канаб, пахта, ҷут ва ғайра ашёи хоми бофандагианд. Дар давоми асрҳо аҳолии маҳаллӣ аз алоча, қаламӣ, суф, ҷит, карбос, доқа ва ғайра истифода мебарданд.	Истаравшан Қаратоғ, Хучанд	Дар ҳоли азбайнравӣ
E002	ЧАКАНДӢЗӢ	Санъати чакандӯзӣ навъе аз тарзҳои дӯхтани гулҳо, нақшу нигор ва тасвирҳои рамзнок бо риштаҳои ранга дар матои пахтагин мебошад. Одатан гулдузии чакан дар курта, сӯзанӣ, болишт, ҷойпӯш, бардеворӣ, тоқӣ, гахворапӯш, камарбанд, рӯмол ва ғайра истифода мешавад. Ҳар нақши дар болои матоъ дӯхташуда ном дорад, ҷунончи косагул, гули анор, барги бед,	Вилояти Хатлон	Фаъол

		моҳу ситора, офтоб, абр ва монанди инҳо. Аз ҳама бештар сӯзанӣ, курта ва тоқии чакан аз ҷониби ҳунармандон дӯхта мешавад. Куртаи чакан махсус барои занҳову духтарон дӯхта мешавад. Дар ҷашнҳои расмӣ ва идҳои халқӣ духтарон ҳатман куртаи чакан ба бар мекунанд.		
E003	ЗАРГАРӢ	Як навъ ҳунари истехсоли маснуоти ороишӣ, ки тавассути он зару зевар, асбобу ашёи рӯзгор, либосу аслиҳаи ҷангӣ ва амсоли инҳо аз фулузот (тилло, нуқра, мис, биринҷӣ, оҳан ва ғ.), сангҳои қиматбаҳову арзонбаҳо (алмос, лаъл, ёқут, фирӯза, зумуррад, лочвард, ҷазъ, булури кӯҳӣ, ҷамаст, яшм, қаҳрабо, ақиқ ва ғ.), аз модаҳои органикӣ (устухони фил, садаф, марворид, ҷӯб) сохта мешавад.	Душанбе, Истаравшан Қаратоғ, Хучанд	Фаъол
E004	ЗАРДӢЗӢ	Зардӯзӣ навъҳои гуногун дорад. Ду навъи он: заминдӯзӣ ва гулдӯзӣ маъмул аст. Дар заминдӯзӣ нақш тамоми сатҳи заминро фаро гирифта, дар он ҷои ҳолӣ намоишдорад. Дар навъи гулдӯзӣ бошад, нақш танҳо дар рӯи қолаб дӯхта мешавад. Зардӯзон тарҳи наққошон ё худашон тайёркардари аз қоғаз бурида рӯи матоъ мечаспонанд ва аз рӯи он кук мекунанд. Баъд зарро рӯи нусха монда аз ду тараф баҳия мезананд.	Душанбе, Истаравшан водиҳои Ҳисор, Хучанд	Фаъол
E005	КАНДАКОРӢ	Усули коркарди бадеии ҷӯб, санг, устухон, гач, гил ва ғ., ки бо роҳи кандану бурида гирифтани ҳосил мешавад. Кандакорӣ дар меъморӣ (ороиши биноҳо), истехсоли ашёву анҷоми рӯзгор ва ғ. истифода мешавад. Дар кандакорӣ, асосан, ҷубро (арча, ҷанор, тут, чормағз) ба кор бурда, аз онҳо ашёҳои рӯзгор (коса, табақ, кавш ва ғ.), шохсутунҳову бошаҳо, раву болор, дару дарвозаҳои нақшин, панҷара ва амсоли ин месохтанд. Ҳунари кандакорӣ дар ороиши ҷойхонаҳо, масҷидҳо, хонаҳои истиқоматӣ истифода мешавад. Ҳамчунин дар солҳои охир шакли қолабии (реҳтани гач) ин амал маъмул шудааст, ки барои ороиши биноҳо ва хонаҳои истиқоматӣ истифода мекунанд.	Истаравшан водиҳои Ҳисор, Хучанд	Фаъол
		Соҳаи ҳунармандӣ, ки аз ҳоки махсус сохтани ашё, хусусан,		

E006	КУЛОЛӢ	зарфро дар бар мегирад. Барои инкишофи ин ҳунар, пеш аз ҳама, мавҷудияти хоки мувофиқ мусоидат кардааст. Имрӯз дар устохонаву корхонаҳо, фабрикаҳо ва комбинатҳои таълимии истехсоли маснуоти кулолӣ истехсол карда мешавад.	Саросари кишвар	Нимфаъл
E007	МИСГАРӢ	Ҳунари аз мис сохтани асбоби рӯзгор, аслиха ва ашӣи гуногун. Афзори мисгар, асосан, паргор, пӯлодқалам, қайроқ ва болға мебошад. Чойчӯш, офтоба, табақ, лаълӣ, дастшӯй, кӯза, қандоб, яхмос, чилим, шамъдон ва ғайра навъҳои маъмули ашӣи мисӣ буданд. Ҳоло дар корхонаҳо ва иттиҳодияҳои ҳунармандӣ ин ҳунар дар ривоч буда, мисгарон дар амали худ услубҳои анъанавӣ ва муосирро омезиш медиҳанд.	Истаравшан Хучанд	Нимфаъл
E008	НАМАДРЕЗӢ	Яке аз ҳунари қадимаи мардумӣ, ки истехсоли он аз пашми гусфанд ва баъзан аз пашми буз сурат мегирад. Пеш аз рехтани намад пашмо интиҳоб намуда онро мешӯянд, хушк мекунанд ва савча (савачӯб) мезананд. Намадресон пашмо ба андозаи лозима паҳн карда, ба болояш оби чӯш пошида мемоланд. Баъд лулаи мазкурро ресмонпеч карда, ду кас аз ду тараф истода, ресмонро ба навбат тарафи худ мекашанд. Чун пашм андаке саҳт шуд, онро 6-8 нафар бо панҷаву оринҷ мемоланд.	Зарафшон, Ҳисор, Дарвоз Кӯлоб	Нимфаъл
E009	САНДУҚСОЗӢ	Як навъ ҳунари қадимаи мардумист, ки аз чуб сохтани асбоби рӯзгор, кутии калоне, ки дар он анҷоми рӯзгор, асбоби зиннат ва дигар чизҳои нодирро нигоҳ медоранд, дар бар мегирад. Тахтаҳои пеш, қафо ва зери сандуқро ба ҳам васл намуда, мехкӯб мекунанд. Қисми пеши сандуқро тунука кашида онро ба таври дилхоҳ оро медиҳанд. Тунукаро бо мех зарб зада дар рӯи он нақши гул ё ягон нақши дигарро мепартоянд, сипас ба рӯяш ранг мемоланд. Барои бардоштани сандуқ ба ду паҳлӯи он ҳалқа мешинонанд.	Саросари кишвар	Фаъл
E010	САРТАРОШӢ	Як навъ касби анъанавӣ, ки дар гузашта машғулияти мардона буд. Имрӯз занҳо низ ба ин ҳунар майлдоранд. Сартарош баробари тарошидани мӯйсар, риш ва тартиб даровардани мӯйлаб, инчунин хатна, хунгирӣ, табобати баъзе касалиҳои асабро ба уҳда дошт. Аксари сартарошҳо шогирд доштанд.	Саросари кишвар	

		Баъди омӯхтани касб шогирд маросими розигии устодро мегузаронд ва пас аз он устои мустақил мешуд.		Фаъол
E011	ГУЛДҶЗӢ	Навъи санъати ороиши амалии халқии қадима буда, бо сӯзан ва чангакҳои махсуси гулдӯзӣ дар рӯи матоъҳои гуногун бо ресмонҳои пахтагӣ, пашмӣ, абрешимӣ ва нахҳои зариву нуқрагӣ, инчунин бо сангҳои қиматбаҳо, шадаи майда, муҳраи реза, пулакчаҳои рахшон, тангаҳо, марҷону марворидҳо дастӣ иҷро карда мешавад. Гулдӯзӣ, асосан, шугли хонагӣ буда, барои ороиши сару либос, истиқоматгоҳ, ҷиҳози хона, ашёи шахсӣ ва дигар васоили зиндагӣ истифода мешавад.	Саросари кишвар	Фаъол
E012	ҲАЛВОГАРӢ	Як навъ хунари қандолотрезӣ буда, аз шакар, орд, чавҳари лиму ва равған тайёр кардани ҳалво аст. Ба дег шакар ва об андохта меҷӯшонанд. Баъд ба қиёми тайёршуда чавҳари лиму илова карда меҷӯшонанд. Ба қиёми чавҳардор орди бирёнро кам-кам рехта бо белчаи ҷӯбӣ то хамир шудани он лат медиҳанд. Ба рӯи тахта, сурфа ва ё тағора орд пошида, бар он хамираи ҳалворо мерезанд ва то тор-тор шуданаш гоҳ-гоҳ орд пошида якчанд маротиба ба ду тараф мекашанд.	Истаравшан, Зарафшон, Ҳисор	Нимфаъол
E013	ҶӢРОББОФӢ	Хунари қадимаи мардуми кӯҳистон буда, тайёр кардани як навъ пойпӯши маъмулан пашмин мебошад. Ҷӯробо аз қадимулайём тоҷикони кӯҳистон, аз ҷумла Помир дар рӯзҳои тӯӣ, ид ба меҳмонон тӯҳфа мекарданд, ки ин анъана то имрӯз давом дорад. Ҷӯроб аз қисми соқ, пошна ва пошнача иборат аст. Онро ҳар бофанда мувофиқи завқу маҳораташ гулпартоӣ мекунад. Ду навъи ҷуроб: мӯзачуроб (дароз) ва ҷӯробак (кӯтоҳ) маъмул аст. Ҳамчунин ду тарзи бофтани ҷуроб вучуд дорад: яксиха ва панҷсиха.	Помир	Фаъол

E014	ТОҚИДЎЗЎЙ	Ин ҳунар таърихи қадима дошта, мувофиқи шароити маҳал, таъби одамон ва ривочу равнақи санъати амалии халқ навъҳои гуногунро пайдо кардааст, ки чуст, чоргули ироқӣ, такдӯзӣ ё чамангул, зардӯзӣ, юрма, пӯпакдор, тӯртӯппӣ, духоб, кабуд аз қабилҳои онҳост. Дар ҷануби Тоҷикистон тоқии мудаввар ва гумбазшакл ва дар шимоли кишвар тоқии чоркунча маъмул аст. Матоҳои тоқиҳои ноҳияҳои ҷануб аз карбос, алоча, ҷити ранга, шохӣ, махмал, парча духта мешаванд. Тоқиҳо шакли мардона, занона ва бачагонро доранд.	Истаравшан, Хучанд	Фаъол
E015	ГАҲВОРАСОЗЎЙ	Як навъи ҳунаре, ки аз ҷӯби бед, чормағз, зардолу ва тут гаҳвора месозанд. Одатан дарозии гаҳвора 1-1,5 м, бараш 35- 45 см ва баландиаш зиёда аз 50-60 см мешавад. Асоси гаҳвора аз (тир) даста ва тахтаҷӯба иборат буда, поёнтери тахтаҷӯбро барои тубак (сиба) сурух мекунанд. Даставу тахтаҷӯба аз ду тараф бо ҷамбари нимдоира васл мешаванд. Барои муҳофизати сар ва пой кӯдак ба дохили ҷамбар ба тарзи амудӣ ҷӯбакҳо мегузоранд. Даставу ҷамбарҳо ва қасабаи гаҳвораро наққошиву кандакорӣ мекунанд.	Саросари кишварӣ	Фаъол
E016	КОШИНПАЗЎЙ <i>Кошингарӣ, кошинрезӣ</i>	Касби анъанавие, ки тавассути он аз гилмоя бо минералҳо, оксидҳо ва дигар пайвастагиҳои ғайриорганикии омехташуда кошин истеҳсол мешавад. Барои мустаҳкам шудани гилмоя ба он мӯй, намакхок ҳамроҳ мекарданд. Гилмоҷи тайёрро ба қолабҳо мерехтанд, сипас онро дар хумдонҳои яктарафа ё дутарафа гузошта, дар ҳарорати хеле баланд мепухтанд. Баъд ба рӯи порчаҳои сафол сир медавониданд. Кошинҳои сирдорро 2-3 маротиба сир молида мепухтанд.	Истаравшан	Нимфаъол
E017	НАҚҚОШЎЙ, <i>наққикашӣ</i>	Ҳунари офаридани нақш, маҳсули эҷоди ҳунармандони халқӣ ва касбӣ, яке аз навъҳои қадимаи санъати ороиши амалӣ. Наққошӣ таърихи қадима дошта, инкишофи ҳунариҳои меъморӣ, кӯлолӣ, мисгарӣ, заргарӣ, қолинбофӣ, гулдӯзӣ ба тараққиёти он	Саросари	Нимфаъол

		мусоидат намудааст. Дар наққошии нусхаҳои гирех (гиреҳи паргор, мадохил, чавак, секунча, мураббаъ, ситораҳо, чоркалид, чоркарта, доира, морпеч, мавҷ, кункура...), ислимӣ (қуштаноб, марғула, бодом, анор, гули хайрӣ, садбарг, лола, тоҷи хурӯс, нилуфар, ангур, анҷир...), катиба, акси чонварон (булбул, тутӣ, паланг, кабк...) маъмуланд.	кишвар	
E018	ДУРЕДГАРӢ, <i>чӯбқорӣ, наҷқорӣ</i>	Соҳаи ҳунармандӣ, ки чузъҳои иморатсозӣ, афзорсозӣ ва сохтани ҷиҳози рӯзгор (чевон, гаҳвора, созҳои мусиқӣ, сандук, ароба, зин, табакҳо, қошукҳои ҷӯбӣ ва ғ.)-ро дар бар мегирад. Маводи хоми наҷқорӣ, асосан, ҷӯб ва ашёи чузъӣ-ширеш, шилм, меху мехҷӯбҳо мебошад. Афзори наҷқорӣ дастранда, ҷафсранда, аспакранда, дарозранда, гулранда, новаранда, комаранда, арраҳои гуногуну исканаҳои хархела буда, сабти чунин навъи нақшо тавассути асбобҳои махсус-уштургардан, гурсунба, қалами ростак, гунёи форсӣ, паргор ва ғайра сурат мегирифт.	Саросари кишвар	Ҷаъол
E019	ҶАРМГАРӢ, <i>пӯстгарӣ</i>	Як навъ ҳунари тайёр кардани пушт барои духтани афзор. Пуштгарӣ, аввалҳо дар байни бодиянишинҳо, дертар аҳолии муқими Осиёи Миёна маъмул шуд. Аввал пӯстро дар оби ширгарм тар намуда, ба он намак ва хамиртуриш меомезанд ва муддате то ош хӯрдан нигоҳ медоранд. Баъд онро бо корд ва ё лос тоза мекунанд.	Саросари кишвар	Сустҷаъол
E020	ПҶСТИНДҶЗӢ	Дӯхтани як навъ либоси зимистона, ки аз пӯсти барра, гусфанд, рӯбоҳ, хирс, гург, шағол, санҷоб ва дигар ҳайвонҳои ваҳшӣ дӯхта мешавад. Ду навъи пӯстин маъмул аст: абрадор ва беабра. Пусти барраро барои остин, тахтапушт, тириз порча-порча бурида, аз беқасаб ва ё дигар матои зебо фаровез мекунанд. Пӯстани беабра аз порчаҳои қалон-қалон буридашудаи пӯсти серпашми гӯсфанд тайёр карда мешавад.	Навоҳии кӯҳӣ	Ҷаъол
E021	САБАДБОФӢ	Навъи ҳунари мардумии аз химча ва ё навдаҳои дарахт бофтани асбоби рӯзгор, зарфи гуногуншакл, ки барои гирифтани мева, сабзавот, нон ва ғайра истифода мебаранд. Сабадро аз навдаи бед, тут, биҳӣ, анор, илғай ва ғ. мебофтанд. Ҳоло аз сим низ мебофтанд. Сабад хелҳои гуногун дорад: сабади гирда, сабади	Саросари кишвар	Ҷаъол

		дарозрӯя, харсабад, сабади нон, сабади дастадор, охурсабанд, симсабад ва ғайра. Ҳоло сабадхоро дар корхонаи махсус ва бо масолеҳи гуногун (хас, навда, сим, пластик, резин ва ғ. тайёр мекунанд.		
E022	НАДДОФӢ, <i>савачӯбзанӣ, шада</i>	Ҳунари пахтаро бо чӯбҳои махсус ғоз-ғоз кардан. Мардум бо савачӯбҳо пахтаи кӯрпа, курпача болин, либос ва ғ.-ро сава мекунанд. Саваро аз навдаи душоҳаи дарахти саҳту қайш (тут, сада, бихӣ, илғай ва ғ.) месозанд. Дар баъзе маҳалҳо 6-8 дона навдаро гирифта, ба андозаи 120-140 см (ғафсиаш 1,5 см) мебуранд ва онҳоро пуст канда хушк мекунанд.	Саросари кишвар	Нимфаъол
E023	АТЛАСБОФӢ	Матои атлас дар замонҳои пеш дар дастгоҳҳои махсус бофта мешуд, ҳоло дар корхонаҳои замонавӣ истеҳсол мешавад. Нусхаҳои анъанавии онро шохсабз, барги қарам ва атласи сиёҳ меномиданд. Атласи абрешимиро барои либосҳои занона ва нимаабрешимиашро барои абраи кӯрпаю кӯрпача ва ғайра истифода мебаранд. Раванди коркарди абрешим аз се марҳилаи асосӣ иборат буд: тайёр кардани қалоба ё ресмон, бофтаи ва ороиши матоъ. Рангубор намудани қалоба ду зинаро дар бар мегирифт: ишқоркунӣ ва қабудгарӣ. Атласҳои машҳур бо номҳои «Баҳори Тоҷикистон», «Қавонӣ», «Тухфа», «Тӯёна», «Муҳаббат», «Дилором», «Тируқамон», «Ҳосиятхон» ва ғайра номгузори шудаанд.	Вилояти Суғд	Нимфаъол
E024	САФОЛРЕЗӢ	Ҳунари аз омехтаи гилмоя, ҳамираи минералҳо, оксидҳо ва ғ. Тайёр кардани зарфҳо, соҳтмон (хишт, сафоли бомпӯш, нова, сафолтахта, қошӣ, чузӯҳои мучассамаҳо), техника, нақлиёти обиё ҳавоӣ ва роҳи оҳан, санъати ороишию амалӣ ва ҳайкалтарошӣ бисёр истифода мешавад. Сафол навои гуногун дорад, ки гили сӯхта, маснуоти қуллоӣ, мино, чинии хом, чинӣ, хоксанг аз қабилҳои онҳост.	Истаравшан	Нимфаъол
		Истеҳсоли маснуоти сафолӣ, ки тайёр намудани гилмоя, қолибгарӣ, ороиш ва пухтани онро дар бар мегирад. Ду навъи		

E025	САФОЛПАЗӢ	маснуоти сафолӣ мавҷуд аст: зич ва ковок. Барои офаридани маснуоти сафолӣ гилмои чандир мустаҳкам ва мувофиқро интихоб менамоянд. Барои тайёр намудани гилмои чинсҳои гуногун: рег, шамот, хоксанг, кварс, омехтаи ордаҳои растаниро истифода мебаранд. Дар натиҷаи майда кардан ва омехтани ин чинсҳо гилмои ё хамираи тайёр ҳосил мешавад, ки баъд онро ба қолаб мерезанд. Қолабҳоро дар хумдон мепазанд. Баъди пухтан ва обутоб додан масолахро гулкорӣ мекунанд.	Истаравшан, Ҳисор, Исфара	Нимфаъол
E026	ХОТАМКОРӢ (<i>хотамбандӣ</i>)	Ҳунари аз дандони фил, устухони уштур, ва ё чӯб кандакорӣ ва нақшунигор кардан; ороиши маснуоти гуногун ва девори иморатҳо бо тасвирот ва нақшунигоре, ки аз порчаҳои мрамор, хиштҳои сирдор, шиша, салаф, устухон, филиз, чӯб ва ғ. сохта шудааст. Амали хотамкорӣ аз кандани замина ба андозаю шакли хотам ва ба кома (чӯяк)-и ҳосилшуда насб кардани хотам бо ширеш, сирешим ва ғ. иборат аст. Дар хотамкорӣ, асосан, филизкӯбӣ (филиз бо филиз), интарсия (чӯб бо чӯб) ва санг бо дигар санг маъмул аст.	Кишварӣ	Нимфаъол
E027	АНГУШТАРИН -СОЗӢ <i>чалласозӣ</i>	Як навъ ҳунари заргарӣ ва нафиса, ки аз нукра, тилло ва дигар филиззот ангуштарин сохта мешавад. Ангуштарин ҳамчун унсури ороишӣ аз қадимулайём истифода мешавад. Имрӯз вай ҳамчун тухфаи тарафайни домод ва арӯс маъмул аст.	Кишварӣ	Фаъол
E028	ҚОЛАБСОЗӢ <i>қолибрезӣ</i>	Андоза ва ё нақши барҷастае, ки ҳунармандони халқӣ ба воситаи он нақш ва тасвирҳо тайёр мекунанд. Сохтани қолаб низ ҳунар аст, ки дар гузашта аз гил, санг ва филиз сурат мегирифтааст. Имрӯз дар қолабсозӣ гач, чуб ва пласмас маъмултар шудааст. Қолабро ҳам барои сохтани ашёҳои гуногун ва ҳам барои тасвир ва гулпартоӣ истифода мебаранд. Қолаб ҳамчун навъи ҳунар дар байни кулолгарон, заргарон, меъморон маъмул мебошад.	Кишварӣ	Фаъол
	ҚАНДАЛОТ- ПАЗӢ	Яке аз ҳунарҳои қадимаи мардумӣ, ки истехсоли ширинҳои гуногун, аз қабилӣ парварда, қандолот ва ҳалворо дар бар мегирад. Дар рехтани қандолот аввал мағзро (зардолу, чормағз)	Вилояти Суғд,	

E029		дар оташ таф медиҳанд. Баъд ба миқдори муайян мағзро дар тағораи дудада рехта дар гармии оташ бод медиҳанд. Дар ин раванд нафаре киёро охиста-охиста ба рӯи мағзҳо мерезад. Хамин тавр, дар тури 25-30 дақиқа қандолот тайёр мешавад.	водии Ҳисор	Нимфаъл
E030	ШАРОБКАШӢ	Хунари аз ангур тайёр намудани шароб (мусаллас) аст. Ангурро аввал бо даст, баъд бо по мушт ва сум мезананд то обаш ҷудо шавад. Оби ҷудошударо полида ба зарфи шишагӣ мегиранд, ба он се дона қанди сафед партофта даҳонашро бо сарпӯши миёнаш найчадор маҳкам карда, нуги найчаро ба шишаи обдор мемонанд. Ҳарду зарфро то тамоман ҷушидани шарбат дар офтоб мегузоранд. Хамин ки шарбат аз ҷушиш монд, онро ба шишаҳо гирифта, даҳонашро маҳкам карда дар ҷои салқин мегузоранд ва истеъмол мекунанд.	Кишварӣ	Нимфаъл
E031	ДУКАРЕСӢ	Як навъи ресидани ришта аз пахта ва пашм тавассути асбоби ҷубӣ ва ё фулузӣ, ки дук ном дорад. Ду шакли дук маълум аст: дастӣ ва ҷархӣ. Дуки дастӣ навъҳои гуногун дорад: ҷавррезӣ, чилик, орчук, чалак ва ғайра. Ҷараёни дукаресиро интиҳоби пашм ва ё пахта, шустан, хушк кардан ва нарм кардани он ташкил медиҳад. Пашм ва ё риштаро дар шакли калоба омода намуда, бо ангуштон нахи маҳин мебофанд ва тавассути дук онро ба ҷарха (гардиш) дароварда, ресмон (ришта) ҳосил мекунанд.	водиҳои Зарафшон, Ҳисор, Рашт	Нимфаъл
E032	САНГКОРӢ (сангшигори)	Навъи хунарист, ки дар соҳаи бинокорӣ истифода мешавад. Сангкорӣ аз ҷидани хишт ё санг, соруҷрезӣ ва ғ., инчунин аз сохтани ҷӯбдасту хавоҳои бинокорӣ, ба ҷои кор қашонда тайёр кардани масолаҳ ва ғ. иборат аст.	Кишварӣ	Нимфаъл
E033	ГУЛБАНДӢ	Навъе аз санъати гулпартоии матоҳои пахтагин. Тавассути риштапеш карда, бастании пораҳои матоҳ ва ба ранг тар кардани қисмҳои дигари матоҳ нақши содаи гулҳо ба вуҷуд меояд.	Кӯлоб ва навоҳии атрофи он	Фаъл

E034	ЧИТГАРӢ	Санъати нақшгузории матоъи сӯф тавассути қолибҳо. Матоъро пас чӯшонидан ва оҳар додан ба болои намади ҳарак паҳн карда, аввал нақшҳои сиёҳи онро бо қолибҳо мекуфтанд. Пас аз нақши сиёҳ гузоштан, читро меовехтанд, то ки ранги он хушк шавад. Коргари дигар бо ранги сурх нақши гулҳоро насб мекард. Матои орододашударо дар оби тоза обгардон намуда мехушконидаанд. Сипас чити нақшдорро ранги сурх пошида, ба деги рангобаш чӯшида истода меандохтанд ва чанд соат мечӯшониданд. Вақте ки матоъ ранги сурхи мунаққашро мегирифт, онро аз дег берун оварда мехушконидаанд.	Истаравшан	Дар холи азбайнравӣ қарор дорад.

ФЕҲРИСТИ МИЛЛИИ НАМУНАҲОИ МЕРОСИ ФАРҲАНГИ ҒАЙРИМОДӢ

БАҲШИ 6. ТАЪОМҲОИ МИЛЛӢ (G 000)

№	Номи унсур	Тафсири мухтасар	Маҳали густариш	Вазъи имрӯзаи унсур
F001	АЙРОН	Навъе аз нӯшокиҳои чорводорон, онро аз шири кутос, уштур, буз ва гӯсфанд тайёр мекунанд. Шири хомро бо ширмоя турушонидан дар машк аз як то се шабонарӯз нигоҳ медоранд. Айрон нӯшокии серғизо, ташнашикан, шифобахш аст, дар таркибаш равған, қанд ва ғ. дорад.	Циргатол, Мурғоб	Нимфаъл
F002	СУМАНАК,	Як навъ ҳалвои рамзнокӣ баҳорӣ, ки хосси Наврӯз буда, аз	Саросари	

	<i>сумалак</i>	шираи майсаи гандум, равған ва орд пухта мешавад.	кишвар	Фаъол
F003	АСАЛЧОЙ	Аз чумлаи нӯшокиҳои миллии тоҷикӣ. Ба чойи кабут ва ё фомил мувофиқи матлаб асал ҳамроҳ ва омехта карда менӯшанд. Ҳар қадар ки асал тоза бошад, асалчой ҳамон қадар гуворо, гармидиҳанда, ғизобахш ва парҳезӣ ҳисоб меёбад.	Саросари кишвар	фаъол
F004	АТОЛА	Таоми миллии тоҷикон буда, аз орд, об, равған намак тайёр мешавад. Атола таоми парҳезӣ, табобатӣ, ҳазмшаванда, арақовар аст. Атола ширӣ, равғанӣ, кочӣ мешавад.	Саросари кишвар	нимфаъол
F005	АФШУРА (афшурда, шарбати мева)	Навъҳои гуногуни нӯшокие, ки аз мева, ғучуммева ва сабзавот тайёр карда мешавад. Таркиби афшура аз навъҳои гуногуни моддаҳои ғизоӣ бой аст. Афшура зуд ҳазм мешавад, хусусияти тару тозагии меваю сабзавотро нигоҳ медорад, нӯшокии парҳезӣ. Афшураро аз ангур, себ, анор, сабзи, зардолу, олу, лимӯ, норанҷ, афлесун, помидор ҳосил мекунанд.	Саросари кишвар	Фаъол
F006	БАРРАКАБОБ	Барракабобро аз гӯшти барраи ширмак, одатан ҳангоми тӯлчинӣ тайёр мекунанд. Гушти барраро шӯста, намак пошида, пиёзҳамроҳ карда дар равғани доғ бирён мекунанд, хӯроки хушхӯр, зудҳазм, бо лаззат аст.	Дар минтақаи кӯҳистони Хатлон, Қаротегин, води ҳисор	Нимфаъол
F006	БАРРАШҶҮРБО	Гӯшти барраи ду –шашмоҳаро пора карда, намак пошида, дам дода, дар об шуста дар деги обдор, дар оташи маҳин мечӯшонанд, беҳпиёз, сабзӣ, шалғам, зира ҳамроҳ мекунанд, гармогарм мехӯранд, обашро ба хӯроки суюқ ҳамроҳ	Дар минтақаи кӯҳистони Хатлон, Қаротегин,	

		мекунанд.	водии Ҳисор	Нимфаъол
F007	БЕДОНАБИРЁН	Бедонаро ба оби чӯш андохта, тоза карда, шӯста, андаруни намакоб 10-20 дақиқа нигоҳ медоранд, равғану лиму молида, зира ва мурч пошида, дар равғани доғ мепазанд. Хуроки серғизо, лаззатбахш аст.	Дар минтақаҳои соҳили дарё ва доманакӯҳи ҶТ	Нимфаъол
F008	БЕДОНАШҶҮРБО	Бедонаро тоза шӯста, намак пошида ба деги обдор андохта, дар оташи маҳин мечӯшонанд, баъди нимпаз шуданаш бо он беҳпиёз, сабзӣ, шалғам ва кабудӣ ҳамроҳ мекунанд, хӯроки миллии болаззат, қувватбахш аст.	Дар минтақаҳои соҳили дарё, кӯҳистони ҶТ	Нимфаъол
F009	БИРИНҶОБА	Яке аз намудҳои таоми миллии, ки аз биринҷ, об, беҳпиёз, сабзӣ, памидор, равған, кабудӣ, намаку мурч тайёр карда мешавад, он хӯроки хушхӯр, сабук ва парҳезист	Саросари кишвар	Нимфаъол
F0010	МУРАББО	Навъе аз ширинии анъанавӣ, ки аз меваҳо ва сабзавот бо иловаи шакар дар оташи паст пухта мешавад.	Саросари кишвар	Нимфаъол
F0011	БОИМҶОН-БИРЁН	Боимҷони расидаро шӯста, реза карда, намак, орд, пошида, дар равғани зард бирён мекунанд, бо пиёзи резаи тирдода қабат андар қабат мегуздоранд, хамираи памидор ҳамроҳ карда мечӯшонанд, бо рӯяш қаймоқ мемоланд. Хӯроки сабуки миллии, парҳезӣ ва гуворо мебошад.	Саросари кишвар	Нимфаъол

F0012	БОИМҶОН-ШҮРБО	Аз ҷумлаи хӯроки миллии тоҷикон, ки бомичон, равған, картошкаву пиёз, сабзӣ, нахӯду лӯбиё ва дигар адвиеъ таҳия мешавад. Онро бештар дар табакҳо фатир реза карда, аз болояш мерезанд ва бо чакка истеъмол менамоянд.	Саросари кишвар	Фаъол
F0013	ЧАГАЛДАК	Навъе аз хӯроки миллии тоҷикон, ки аз орди гандуми аълосифат, шир, тухм, шакар, намақоб тайёр карда, ба шакли лӯнда ва паҳно дар равғани пухта мешавад, ба рӯяш шакар мепошанд, таъоми серғизо ва хушхӯр аст.	Рашт, водии Ҳисор, Суғд, Кӯлоб	Фаъол
F0014	ГУЛОБ	Навъи қадимаи нӯшокии тоҷикӣ. Аз барги гули хушбӯйи садбарг бо усули тақтир ва бо ҷушонидани об дар деги маҳсули гулобқашии анбиқ ҳосил карда мешавад. Гулобро дар маҳсулоти қаннодӣ истифода мебаранд, дар зарфи сарпӯшида нигоҳ медоранд.	Ҳисор, Шаҳринав, Панҷакент, Хучанд	Дар ҳоли нобудшавӣ
F0015	КАЛЛАПОЧА	Ин навъи хӯрокро аз каллапача ва ишқамбаи буз, гӯсфанд, гов тайёр мекунанд. Онҳоро тоза карда, шуста, реза карда, дар деги об якҷанд соат меҷӯшонанд.	Саросари кишвар	Фаъол
F0016	ХОЧБИРЁН, <i>Қорҷбирён</i>	Як намуди хӯроки миллий. Дар деги равғандор хоч, намақ ва баъзе адвиеъи хуштамъкунандро андохта, бирён мекунанд.	Саросари кишвар	Фаъол
F0017	ГҶШТБИРЁН	Аз маъмултарин хӯроқҳои миллии тоҷикӣ, аз гушти гӯсфанд, бузи кӯҳӣ, гӯсфанди кӯҳӣ гов тайёр мекунанд. Гӯштро пора карда намақ пошида, як ду соат дар ҷойи сард нигоҳ медоранд, пас онро дар равғани дунба бирён мекунанд, дар зарфи сарпӯшида нигоҳ медоранд, хӯроки серғизо, гармдиханда, гуворо, зудтайёр аст.	Саросари кишвар	Фаъол

F0018	МУРҒБИРЁН	Яке аз хӯрокҳои маъруф, ки аз гӯшти мурғ бо иловаи адвӣёт дар равғани растанӣ бирён мекунад.	Саросари кишвар	Фаъол
F0019	ЧАНГОЛӢ,	Чанголиро аз фатири гарм ва равғани маска тайёр мекунад.	Саросари кишвар	Нимфаъол
F0020	ҒӢЛУНГОБ	ҒӢлунгобро аз навъи қоқи зардолуи ширин, нардон тайёр мекунад. Зардолуқоқро бо оби хунук, пас ширгарм тоза шуста ба зарф андохта болояш оби чӯш мерезанд, даҳони зарфро мепӯшанд, аз шом то субҳ нигоҳ медоранд. Нӯшокии парҳезӣ, шифоӣ, наврӯзӣ аст.	Саросари кишвар	Фаъол
F0021	КАДУБИРЁН	Навъе аз хуроки миллии парҳезӣ. Аз каду, намак, орд ва равғани тайёр карда мешавад.	Саросари кишвар	Нимфаъол
F0022	КАДУШӢРБО	Навъи шӯрбои миллӣ, ки аз об, гӯшт, каду, пиёз, сабзӣ, помидор, зира, қаламфур ва намак тайёр карда мешавад, хӯроки сабуки парҳезӣ	Саросари кишвар	Нимфаъол
F0023	КАБОБИ ТОКӢ	Аз чумлаи ғизои наврӯзии миллӣ. Аз гӯшти қиммаи ғӯсфанд, лавбарги ток, пиёз, помидор, равғани пухта мешавад. Хӯроки баҳорӣ ва хушхӯру гуворо.	Саросари кишвар	Фаъол
F0024	СИХКАБОБ, <i>шашлик</i>	Хӯроки маъруф, ки аз гӯшти гов, ғӯсфанд, буз, мурғ ва моҳӣ бо иловаи баъзе сабзавот ва адвӣёт дар оташ пухта мешавад.	Саросари кишвар	Фаъол
F0025		Яке аз намудҳои хӯроки миллӣ, ки аз анвои сабзавот ва гӯшти	Вилояти Суғд,	

	ДАМЛАМА	гов ё гӯсфанд иборат буда, дар оташи паст пухта мешавад.	водии Ҳисор	Фаъол
F0026	КАБОБИ ТАНҶҶРӢ, тандуркабоб	Кабобе, ки маъмулан аз гӯшти гӯсфанд, баъзан аз гӯшти гову буз дар танҷҶр пухта мешавад. Ба оташи он ҳезуми бурс ё арча ва гиёҳҳои хӯшбӯӣ меандозанд.	Вилояти Суғд, водии Ҳисор	Фаъол
F0027	ОШИ ТУППА	Навъе аз хӯроки тоҷикӣ, ки пораҳои хаамири чӯшонида бо иловаи шакароб, чакка ва қаламфур истеъмол мекунанд.	Вилояти Суғд, водии Ҳисор	Фаъол
F0028	ЎМОЧ	Навъе аз хӯроки қадимаи маросимии тоҷикӣ, аз резаи хаамири орди гандум, равған ва шир тайёр карда мешавад.	Вилояти Суғд, водии Ҳисор	Нимфаъол
F0029	БАРАК, <i>тушбера</i>	Як намуди хӯроки миллӣ, ки аз хаамири дар дарунаш гӯшту пиёз печонидашуда иборат буда, якҷоя бо равғани растанӣ ва баъзе сабзавот пухта мешавад.	Саросари кишвар	Нимфаъол
F0030	ОРДОБ, гардсӯз	Як намуди хӯроки миллӣ, ки аз орд, шир ва равған иборат мебошад.	Саросари кишвар	Фаъол
F0031	УГРО, <i>оши бурида</i>	Таоми маъмулии миллии тоҷик, аз орди гандум, об, гӯшт, пиёз, равған адвӣёт таркиб меёбад, ширӣ, равғанӣ, чурғотӣ мешавад, хӯроки парҳезӣ, табобатӣ, барои хушхӯрӣ ғулунги туруш ҳамроҳ мекунанд.	Саросари кишвар	Фаъол

F0032	МАНТУ	Хӯроки маъмулии миллӣ, ки аз хамир, гӯшти қимма равғани дунба, намак ва адвиёт тайёр карда , дар буг пухта мешавад. манту вобаста ба маҳсулот гӯштӣ, кадугӣ, картошкагӣ, турбӣ мешаванд.	Саросари кишвар	Фаъол
F0033	НОН	Намуди асосии хӯроки тоҷикон, аз орди гандум, хамирмоя, намак, об, тайёр карда, дар танӯр пухта мешавад. Нон хурду калон, ғафсу тунук, таркибан гандумӣ, чавӣ, арзанӣ, навъаш ширмол, чаззадор, чурғотӣ гӯштӣ мешавад.	Саросари кишвар	Фаъол
F0034	ШИРБИРИНЧ	Як намуди таоми миллии тоҷикӣ, аз шир, биринч, намак тайёр карда мешавад. Хӯроки субҳона ва идонаи парҳезӣ, мувофиқи матлаб ба рӯяш шакар пошида, равған рехта мехуранд.	Саросари кишвар	Фаъол
F0035	ШҶРБО	Аз навъи маъмулии таомҳои тоҷикӣ. Шӯрбо аз гӯшт, пиёз, нахӯд, сабзӣ, картошка, шал гам помидор, каду ва лубиё тайёр карда мешавад. вобаста ба масолах бештар аз бист намуди шӯрбо маълум аст.	Саросари кишвар	Фаъол
F0036	ШИРКАДУ	Таркиби он аз каду об, шир, намак иборат аст. Кадуро хурд реза карда, дар шир мечӯшонанд. Аз чумлаи ғизоҳои қадимаи тоҷикӣ, парҳезӣ ва латифу хушхӯр.	Саросари кишвар	Фаъол
F0037	ШИННӢ, <i>ширинӣ</i>	Шарбате ки аз меваи расида ва шираи ангур, тут, харбуза, тарбуз, себ, гирифта дар натиҷаи полуда чушонидан ҳосил карда мешавад. ҳосияти шифобахшӣ дорад.	Кӯҳистони Қаротегин Бадахшон	Нимфаъол
F0038		Таркибан аз шир, равғани зард ва ё гӯсфанд иборат аст. Ширро чӯшонида мӯвофиқи табъ ба он равған ҳамроҳ	Минтақаҳои	

	ШИРРАВҒАН	мекунанд, барои хӯшхӯрӣ ширинӣ меандозанд. Таоми миллии парҳезии субҳона	кӯҳии Қ Т	Нимфаъл
F0039	ШИРЧОЙ	Аз таоми миллии субҳонаи тоҷикон, ки аз ҳамроҳ чӯшонидани об, намак, шир, чой ва ё гиёҳи дигари шифобахш ҳосил карда мешавад. хусусияти парҳезӣ дорад.	Саросари кишвар	Нимфаъл
F0040	ШАВЛА	Навъе аз таоми миллии тоҷикӣ. Аз равған, биринҷ, об, гӯшт, пиёз тайёр карда мешавад, ба он мувофиқи завқ гиёҳҳои шифобахш ҳамроҳ мекунанд. Шавла хӯроки парҳезӣ, зудҳазмшаванда аст.	Саросари кишвар	Фаъл
F0041	ШАКАРОБ	Навъе аз хӯроки миллии тоҷикӣ. Нони фатири гарми равғаниро дар табақ реза карда болояш оби чӯш мерезанд, ба он кабӯдӣ, помидор ва чакка ҳамроҳ мекунанд ва меомезанд. Баъзеҳо равғани зағир ё пахта низ илова мекунанд. Хӯроки сабуки парҳезии тобистона аст.	Саросари кишвар	Фаъл
F0042	ФАТИРМАСКА	Хӯроки миллии тоҷикӣ, ки аз фатири гарм ва равғани зард бо усули ғавҷидан тайёр карда мешавад. Хӯроки серғизо, зудтайёр ва сафарӣ мебошад.	Ноҳияҳои баландкӯҳи Тоҷикистон	Нимфаъл
F0043	ГАНДУМКӯЧА, <i>Оши кӯча, кашк, далда</i>	Аз чумлаи таомҳои қадимаи мардуми тоҷик, ки дар баҳор бештар таҳия мешавад. Гандуми кӯфтаре бо нахӯд, лӯбиё, мош чӯшонда, ба он каллапача низ ҳамроҳ мекунанд. Ҳангоми ба пухтан наздик омаданаҷ, пиёзи сафед ва гиёҳҳои шулхаву пудина, чаъфарӣ ва ғайра илова менамоянд.	Саросари кишвар	Фаъл

F0044	САМБЎСА	Навъе аз хӯроки нонии тоҷикӣ, ки дар танӯр ётафдон пухта мешавад. Самбӯсаро бо гӯшту пиёз, каду, карам, картошка ва алафҳои баҳорӣ тайёр мекунанд.	Саросари кишвар	Фаъол
F0045	ЯЛАМА	Намуди хӯроки мардуми тоҷик, аз бириинч, анвои ғалладона, алафҳои баҳорӣ, гӯшт ва равған пухта мешавад.	Вилояти Суғд, водии Ҳисор	Нимфаъол
F0046	МОШКИЧИРӢ, <i>Мошбиринч</i>	Навъе аз хӯроки миллии тоҷикон, аз мош, биринч, об, намак, кабудӣ ва гиёҳҳои хушбӯӣ тайёр карда мешавад. Мошбиринч равғанӣ ва ширӣ мешавад.	Саросари кишвар	Фаъол
F0047	ПАЛАВ <i>оши палав</i>	Оши палав шоҳи таомҳои тоҷикӣ, аз биринч, гӯшт, равған, сабзӣ, пиёз, об тайёр карда мешавад, барои лаззатбахш шуданаш мурч, зира, сирпиёз, мавиз, нахӯд ҳамроҳ мекунанд. Палав намудҳои гуногун дорад: сафед, сурх, зард, баргитокӣ, пӯстдумбапалав ва ғ.	Саросари кишвар	Фаъол
F0048	ПИЁБА	Навъе аз хӯроки қадима, ки аз пиёз, равған ва об таҳия мешуд. Пиёзро дар равған бирён карда, ба он об ҳамроҳ мекунанд.	Саросари кишвар	Фаъол
F0049	МАСТОБА	Хӯроки анъанавии тоҷикон, ки аз биринч, равған, гӯшт, обу намак, нахӯд, лӯбиё, адвийет ва гиёҳҳои таҳия мешавад. Ба он чакка ва сабзичот реза карда, илова менамоянд.	Саросари кишвар	Фаъол

F0050	ЧОЛОБ	Хӯроки сабуки тобистона, ки аз чакка, об, намак, гашнич, бодиринг, помидор, қаламфур ва баъзе адвие̄ти дигар таҳия мешавад. Чаккаро об карда, намак меандозанд ва ба он сабзавоти мазкурро реза карда меандозанд ва дар шакли сард онро истеъмоли мекунанд.	Саросари кишвар	Фаъол
-------	-------	---	-----------------	-------